

EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

SL

2018

Vključevanje migrantov iz držav zunaj EU

Kratko poročilo Sodišča
junij 2018

KAZALO

	Odstavek
Povzetek ključnih izzivov za uspešno vključevanje migrantov	I–IX
Uvod	1–13
Migranti	1–5
Vključevanje	6–9
Cilj in pristop v tem informativnem dokumentu	10–13
EU zagotavlja spodbudo in podporo za vključevanje migrantov	14–38
Skoraj dve desetletji podpore EU državam članicam	15–17
Migracijska politika EU vpliva na nacionalne politike vključevanja	18–21
Enake pravice in nediskriminacija so ključnega pomena za vključevanje migrantov	22–23
Sredstva EU za vključevanje migrantov	24–27
EU je od leta 2015 okrepila svoje ukrepe za spodbujanje vključevanja migrantov	28–38
Za vključevanje migrantov so v prvi vrsti odgovorne države članice	39–54
Večina držav članic ima vzpostavljene politike vključevanja	40–42
Podatki o vključevanju so trenutno omejeni	43–47
Sinergije in komplementarnost so odvisne od uspešnega usklajevanja na ravni EU in na nacionalni ravni	48–54
Sklepne ugotovitve	55–57
Priloga I – Glosar	
Priloga II – Število migrantov v državah članicah in njihov odstotek v populaciji (2017)	
Priloga III – Raziskava o vključevanju migrantov	
Priloga IV – Časovnica okvira EU za integracijo migrantov	
Priloga V – Veljavne direktive, ki se nanašajo na vključevanje migrantov	
Priloga VI – Pogoji za vključevanje v migracijskem pravu EU	
Priloga VII – Pregled upravičenih ukrepov v zvezi z vključevanjem v okviru sklada AMIF, skladov ESI in sklada FEAD	

POVZETEK KLJUČNIH IZZIVOV ZA USPEŠNO VKLJUČEVANJE MIGRANTOV

I. Ta informativni dokument ni revizijsko poročilo. Združuje informacije iz širokega nabora virov, od katerih so nekatere že javno dostopne, druge pa je Sodišče zbralo samo. V njem je opisano, kako EU prispeva k vključevanju tistih oseb, ki zakonito bivajo v EU, vendar niso njeni državljani („migranti“). Sodišče je opredelilo več ključnih izzivov v povezavi z njihovim vključevanjem.

II. Ker se je nedavno povečalo število ljudi, ki iščejo zaščito na ozemlju EU, je postala pomembna njena migracijska politika. Dolgoročni učinek tega pritoka migrantov bo odvisen od tega, kako dobro se bodo vključili v družbo. Za vključevanje migrantov so sicer v prvi vrsti odgovorne države članice, vendar je imela EU v zadnjih dveh desetletjih pomembno vlogo pri njihovem podpiranju in spodbujanju na tem področju. EU poleg izmenjave informacij, dobrih praks in medsebojnega učenja ter sodelovanja omogoča tudi uporabo finančnih sredstev EU in zagotavlja okvir za pripravo migracijskih in protidiskriminatornih politik (**odstavki 1 do 17**).

III. Migracije in vključevanje sta tesno povezani temi. Trenutno veljavne direktive EU o migracijah določajo seznam minimalnih pogojev za vstop in bivanje ter pravice do enake obravnave. Države članice imajo nekatere diskrecijske pravice v zvezi z načinom prenosa teh direktiv v nacionalno zakonodajo, kar pomeni, da pravila, ki se uporabljajo za migrante, niso enaka v vseh državah članicah. Zaradi teh razlik se migranti, vključno s prosilci za azil in begunci, selijo med državami in se zato prestavi začetek procesa vključevanja. Drug dejavnik, ki vpliva na vključevanje, je to, da obdelava vlog včasih traja dalj časa (**odstavki 18 do 21**).

Izziv 1: Zmanjševanje zamud pri začetku procesa vključevanja

IV. Kljub zakonodaji EU, ki spodbuja enakopravnost in nediskriminacijo, priseljevanje oseb iz držav zunaj EU pri mnogih Evropejcih še naprej vzbuja negativna čustva. V nekaterih državah članicah to negativno vpliva na vključevanje migrantov (**odstavka 22 in 23**).

Izziv 2: Zagotavljanje enakopravnosti in nediskriminacije

V. Kot odziv na povečanje migracijskih tokov se je od leta 2015 iz proračuna EU namenilo več kot 5 milijard EUR dodatnih sredstev za migracije. Vendar so države članice izjavile, da

potrebujejo dodatni znesek v višini približno 450 milijonov EUR posebej za obravnavanje potreb v zvezi z vključevanjem migrantov v okviru Sklada za azil, migracije in vključevanje. Komisija je napovedala, da se bodo potrebe redno ocenjevale v okviru letnih proračunskih postopkov (odstavki 32 do 34).

Izziv 3: Zanesljiva in celostna ocena potreb in financiranja

VI. Komisija je okrepila tudi podporo prizadevanjem držav članic za boljše vključevanje migrantov. Leta 2016 je pripravila akcijski načrt za vključevanje z 52 ukrepi, ki naj bi se izvedli na ravni EU. Komisija bo o izvajanju akcijskega načrta poročala Evropskemu parlamentu in Svetu leta 2018. Decembra 2017 je bilo nedokončanih še 23 ukrepov. Tudi države članice so bile pozvane, naj pripravijo specifične ukrepe za nekatera področja. Komisija je poudarila, da so bili ti ukrepi oblikovani kot predlogi za države članice in spadajo v njihovo pristojnost, zato jih sama ne spremlja (odstavka 35 in 36).

Izziv 4: Zavezanost držav članic izvajanju akcijskega načrta

VII. Večina držav članic ima politike za vključevanje migrantov, ki so zajete v različnih okvirih politik. Vse skupine migrantov pa niso sistematično obravnavane niti niso vedno obravnavana vsa področja vključevanja. Slabosti pri oblikovanju in izvajanju politik vključevanja so bile ugotovljene v poročilih vrhovnih revizijskih institucij v državah članicah (odstavki 40 do 42).

Izziv 5: Podpora vsem migrantom na vseh ustreznih področjih

VIII. Večina držav članic nima popolnega pregleda nad številom migrantov, ki prejemajo podporo, ali zneski, porabljenimi za ukrepe za vključevanje. Na ravni EU je sklop skupnih osnovnih kazalnikov („Zaragoza“) korak naprej pri razumevanju vključevanja v EU, vendar jih ne uporabljajo vse države članice, po mnenju Komisije pa imajo ti kazalniki tudi nekatere omejitve. Na nacionalni ravni obstajajo različne slabosti pri spremljanju. Komisija v sklopu trenutne revizije uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj predlaga oblikovanje namenskih kazalnikov za ta sklad. To bi lahko olajšalo oblikovanje politik, ki so podprte z dokazi (odstavki 43 do 47).

Izziv 6: Uspešno spremljanje izidov na področju vključevanja zaradi merjenja napredka in morebitne prilagoditve politik

IX. Iste vrste ukrepov za iste ciljne skupine se lahko financirajo iz različnih skladov EU. Za zagotovitev usklajevanja in sinergij med skladi EU obstajajo na ravni EU različni mehanizmi in orodja, od katerih je številne razvila Komisija. Za vzpostavitev učinkovitih mehanizmov usklajevanja so končno odgovorne države članice. V državah članicah pri upravljanju ukrepov za vključevanje migrantov sodeluje več kot 400 različnih subjektov. Večina držav članic ima koordinacijski organ, vendar pri vzpostavljenih koordinacijskih mehanizmih obstajajo slabosti (odstavki 48 do 54).

Izziv 7: Uspešno usklajevanje financiranja na ravni EU in nacionalni ravni

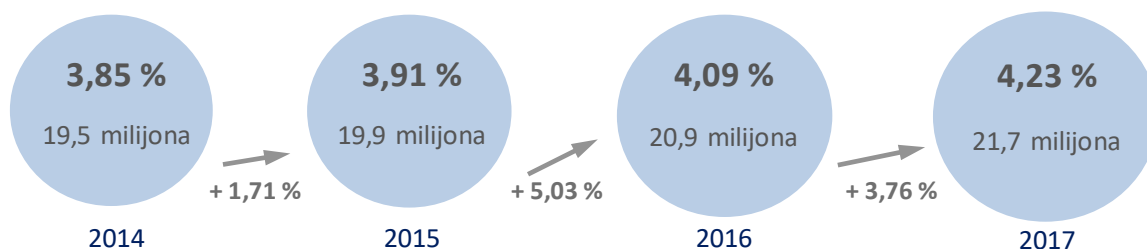
UVOD

Migranti

Leila je pravkar prispela v EU. Čaka v vrsti za pregled potnih listov, v eni roki drži vizum v drugi pa svojega otroka. Pridružila se bo svojemu možu, ki se je v EU preselil že prej. Zaposlen je in že razmišlja o ustanovitvi lastnega podjetja. Leila ne zna niti besede lokalnega jezika, vendar na prihodnosti svoje družine gleda z optimizmom.

1. Leila je fiktivna oseba, vendar obstaja več kot 21 milijonov ljudi, ki tako kot Leila zakonito prebivajo na ozemlju EU brez državljanstva EU. To pomeni, da približno **4 % prebivalstva EU predstavljajo migranti iz držav zunaj EU, ki zakonito prebivajo v EU** (glej sliko 1). Vsako leto nekateri izmed njih postanejo državljani EU. Med letoma 2013 in 2016 je državljanstvo ene od držav EU dobilo približno 3,2 milijona migrantov iz držav zunaj EU. Če upoštevamo tudi migrante druge generacije, ima približno 18 % prebivalcev v EU migrantsko poreklo.¹

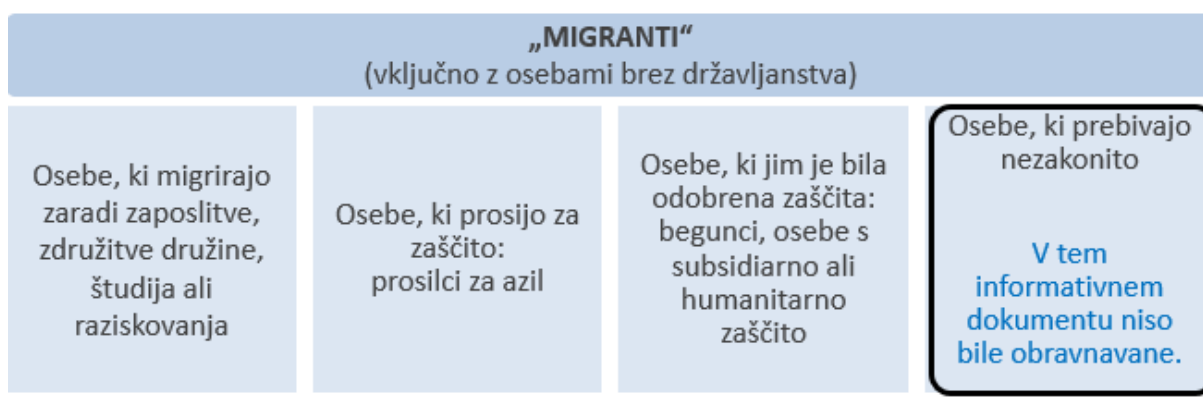
Slika 1 – V letu 2017 so približno 4 % prebivalstva EU predstavljali migranti iz držav zunaj EU, ki so zakonito prebivali v EU

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Eurostata iz marca 2018

2. V tem informativnem dokumentu **migranti pomenijo vse osebe, ki zakonito živijo v EU brez državljanstva EU**, vključno s prosilci za azil in begunci. Zakonodaja EU imenuje vse migrante „državljanke tretjih držav“. Skupna kategorija migrantov zajema različne skupine oseb (glej sliko 2), ki imajo različne pravice, potrebe in obveznosti. Ta informativni dokument ne obravnava oseb, ki v EU prebivajo nezakonito. Več podrobnosti o terminologiji je v Prilogi I.

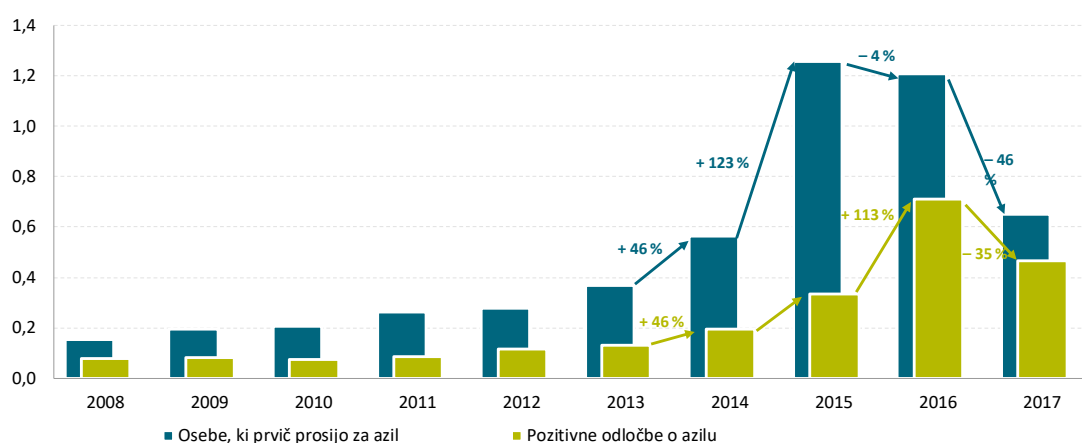
Slika 2 – Migranti iz držav zunaj EU

Vir: Evropsko računsko sodišče

3. EU je bila vedno izpostavljena migracijskim tokovom, vendar je nedavno znatno povečanje števila oseb, ki prosijo za azil v EU – ene od skupin migrantov – privedlo do večje ozaveščenosti, da je nujno potrebno boljše obravnavanje migracij. V štiriletnem obdobju med letoma 2014 in 2017 je **v EU prvič zaprosilo za azil skoraj 3,7 milijona oseb**, kar je trikrat več kot v prejšnjih štirih letih. Približno polovica jih je dobila zaščito (glej [slika 3](#)).

Slika 3 – Število prvih prošenj za azil se je v obdobju 2014–2017 potrojilo, zaščita pa je bila odobrena manj kot polovici prosilcev

Opomba: Prve prošnje za azil so prošnje za mednarodno zaščito, ki so bile prvič predložene v neki državi članici. Skupno število pozitivnih odločb o prošnjah za azil so vse odločbe, s katerimi je odobrena zaščita, ne glede na fazo postopka (tj. zajete so tako prvostopenjske odločbe kot tudi odločbe, izdane na podlagi pritožbe) ter ne glede na to, kdaj je bila prošnja za azil vložena. Po prejetju pozitivne odločbe te osebe niso več prosilci za azil, temveč begunci ali druge osebe z zaščito.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Eurostata iz marca 2018

4. Leta 2016 je bila **večina migrantov**, ki so zakonito prebivali v EU, osebe kot je Leila, ki so prebivali v EU, **da bi bili s svojimi družinskimi člani** (39 %) ali ki so opravljala plačane dejavnosti, kot so delo ali raziskave (16 %). Dodatnih 6 % jih je študiralo. Samo 6 % jih je bilo beguncev in drugih oseb z mednarodno zaščito. Za 33 % oseb informacije o razlogih za migracijo niso na voljo.²

5. Migranti prebivajo po vsej EU, pet držav članic (Nemčija, Španija, Francija, Italija in Združeno kraljestvo) pa gosti približno 77 % celotne populacije migrantov. Migranti tako predstavljajo približno 5 % prebivalstva v teh državah. V ***Prilogi II*** je več podrobnosti o porazdelitvi migrantov po EU. V migrantski populaciji v EU je največ migrantov iz Turčije, Maroka, Ukrajine in Kitajske. Ti skupaj predstavljajo 31 % migrantov, ki so v EU živeli leta 2016². Sicer pa v EU migranti prihajajo iz 174 različnih držav.

Vključevanje

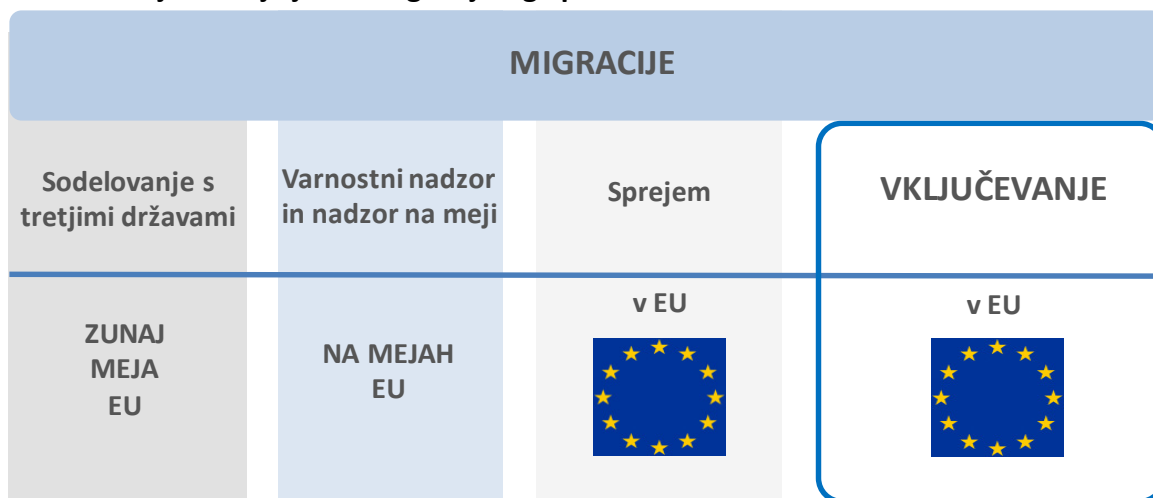
Za Leilo je bilo vse novo. Podporo je našla v lokalnem informacijskem centru, ki je zagotavljal svetovanje novo prispelim migrantom. Imela je nekaj izobrazbe in odločila se je, da se bo udeležila nekaterih ponujenih tečajev usposabljanja. Začela je obiskovati jezikovni tečaj in našla je prijatelje. Njen otrok se je vpisal v lokalno šolo.

Na začetku je potrebovala nekoga, da ji je prevajal. Enkrat jo je k zdravniku zaradi lažjega sporazumevanja spremljal prostovoljec iz nevladne organizacije. Sčasoma se je naučila lokalnega jezika in se prijavila na izobraževanje, da bi izboljšala svoje kvalifikacije. Imela je dostop do trga dela, vendar še vedno ni dobila službe.

Leta pozneje, ko je bila že dobro vključena v trg dela, se je Leila odločila, da bi rada družbi nekaj vrnila. Sedaj dela kot prostovoljka v nevladni organizaciji, kjer svetuje osebam, ki so pravkar prispele, in zagotavlja prevajanje ter kulturno posredovanje za tiste, ki so potrebni pomoči. Njen otrok je že odrasel in ima svojo družino in službo.

6. **Vključevanje je del migracijskega procesa** (glej ***sliko 4***). Za obvladovanje migracij EU sodeluje z državami zunaj EU, da bi se odpravili temeljni vzroki za migracije, določa minimalne pogoje za zakonit vstop in prebivanje migrantov v EU, opredeljuje varnostne ukrepe in ukrepe za kontrolo na meji in podpira politike držav članic za vključevanje migrantov. Študije so pokazale, da boljše vključevanje migrantov vodi k večjim dolgoročnim gospodarskim, socialnim in fiskalnim prihodkom za državo, v kateri se ti naselijo.³

Slika 4 – Vključevanje je del migracijskega procesa

Vir: Evropsko računsko sodišče

7. **Vključevanje migrantov lahko zahteva ukrepanje na številnih področjih** — vključno z izobraževanjem, zaposlovanjem, nastanitvijo, zdravjem in kulturo. Tisti, ki oblikujejo politike vključevanja, morajo razumeti, kako se bo vključevanje izvajalo (na primer kdo bo ciljna skupina, kateri ukrepi bodo izvedeni in kako se bo ocenil njihov učinek). Zato se pomen „vključevanja“ v različnih državah razlikuje. Čeprav na ravni EU ni uradne opredelitve, je Svet leta 2004 oblikoval enajst skupnih temeljnih načel za politiko vključevanja priseljencev. V skladu s temi načeli je vključevanje opredeljeno kot „dinamičen, dolgoročen in stalen dvosmerni proces medsebojnega prilagajanja“⁴, tj. družbeni proces, ki vključuje tako migrante kot družbo, ki jih sprejme (glej [slika 5](#)).

Slika 5 – Skupna temeljna načela za vključevanje migrantov

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi sklepov Sveta iz leta 2004 o politiki vključevanja priseljencev v EU

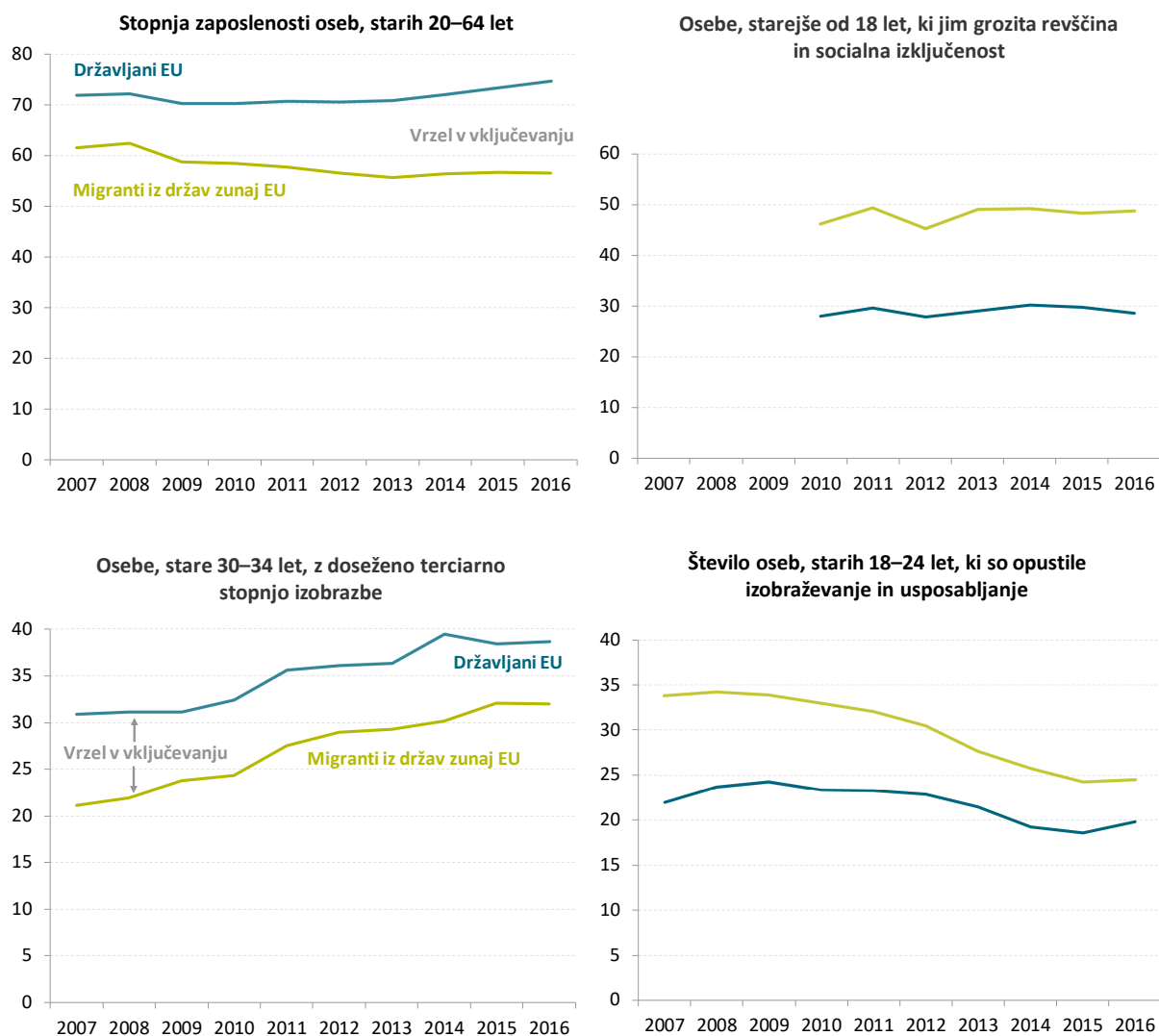
8. V **okviru 1** so predstavljeni ponazoritveni primeri projektov, ki so bili s sredstvi EU pripravljeni v državah članicah na različnih področjih vključevanja.

Okvir 1 – Primeri projektov vključevanja za migrante v državah članicah, ki jih je podprla EU	
Zaposlovanje	Spodbujanje pripravnosti v industrijskem združenju za upravičence do mednarodne zaščite, katerega cilj je izboljšati poklicna znanja migrantov in jih usmerjati k procesu iskanja zaposlitve.
Izobraževanje	Zagotavljanje jezikovnih usposabljanj za migrante poleg njihovega rednega šolanja: projekt je bil namenjen vse večjemu številu migrantov, ki se vpisujejo v javne izobraževalne ustanove in pogosto ne znajo nacionalnega jezika.
Poklicno usposabljanje	Poklicno usposabljanje za ljudi z migrantskim poreklom: cilj projekta je bil izboljšati jezikovno znanje udeležencev, vključno s strokovnim besediščem na njihovem delovnem področju, v povezavi z nadaljnjim poklicnim usposabljanjem.
Nastanitev	Lajšanje dostopa do nastanitve za upravičence do mednarodne zaščite je bil del širšega projekta z več storitvami za to ciljno skupino.
Zdravje	Priprava priročnika za lajšanje komunikacije med bolniki brez znanja jezika države gostiteljice in zdravstvenimi delavci.
Socialna vključenost	Delavnice za spodbujanje neposrednega sodelovanja med družbo in osebami, ki jim je bil podeljen azil: zajemale so organizacijo dogodkov, razvoj socialnih spretnosti in prostočasne dejavnosti.

Vir: raziskava Evropskega računskega sodišča

9. Razlika med izidi, ki jih dosežejo migranti in državljani EU na področju zaposlovanja, izobraževanja, socialne vključenosti in aktivnega državljanstva, jasno kažejo na potrebo po uspešnih politikah vključevanja (glej **sliko 6**).

Slika 6 – Gibanja izbranih kazalnikov (%)

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Eurostata iz marca 2018

Cilj in pristop v tem informativnem dokumentu

10. Ta informativni dokument ni revizijsko poročilo, temveč opisuje, kako EU prispeva k vključevanju migrantov. V prvem delu predstavljamo ukrepe, ki so jih institucije EU v preteklih dveh desetletjih sprejele na področju vključevanja, s posebnim poudarkom na pobudah, zasnovanih kot odgovor na povečanje migracijskih tokov v preteklih nekaj letih. V drugem delu je pregled politik vključevanja, ki se izvajajo v državah članicah, in oris vloge pobud EU pri njihovem oblikovanju.

11. V celotnem dokumentu opozarjamo na ključne izzive na visoki ravni, s katerimi se EU kot celota spoprijema na področju uspešnega vključevanja migrantov (glej **odstavek 2**).

Nezakonite migracije, nadzor na meji ali obdelava prošenj za azil niso bili obravnavani.

Osredotočili smo se na sklade, ki jih upravlja Komisija skupaj z državami članicami, saj je v okviru teh na voljo največ sredstev EU za ukrepe za vključevanje migrantov.

12. Dejstva, predstavljena v tem informativnem dokumentu, so bila pridobljena na podlagi:

- pogovorov z osebjem Komisije, dveh agencij EU (Agencijo za temeljne pravice in Evropski azilni podporni urad) in drugih organizacij (Mednarodna organizacija za migracije (IOM), organizacija *Migration Policy Group*, visoki komisar Združenih narodov za begunce in Rdeči križ);
- raziskave v državah članicah (in na Norveškem), ki je bila izvedena s pomočjo skupine *European Integration Network (EIN)*⁵. Prejeli smo 32 odgovorov.⁶ Vprašanja in prejeti odgovori so v Prilogi III;
- analize 44⁷ poročil izmed tistih, ki so jih predložile vrhovne revizijske institucije iz 22 držav članic v zvezi z delom, ki so ga od leta 2011 opravile na področju vključevanja v svojih državah. Ostalih šest držav članic v tem obdobju ni opravilo nobenega dela na terenu;
- prejšnjih revizij Sodišča v zvezi s „pristopom po načelu žariščnih točk“⁸, Evropskim skladom za begunce in Evropskim skladom za vključevanje državljanov tretjih držav⁹ ter Skladom za azil, migracije in vključevanje (AMIF)¹⁰;
- pregleda vidikov, povezanih s smotrnostjo, o katerih je 28 držav članic poročalo v poročilih o izvajanju Sklada za azil, migracije in vključevanje za leto 2016, v vmesnih ocenjevanjih Sklada za azil, migracije in vključevanje ter v letnih poročilih o izvajanju Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD) za leto 2016;
- pregleda obširnega seznama publikacij o tej temi, vključno z dokumenti EU in publikacijami Evropske migracijske mreže (EMN)¹¹.

13. Komisija je imela možnost predložiti svoje pripombe na osnutek tega informativnega dokumenta.

EU ZAGOTAVLJA SPODBUDO IN PODPORO ZA VKLJUČEVANJE MIGRANTOV

14. V tem delu informativnega dokumenta je pregled glavnih orodij in pobud, ki jih je tekom let pripravila Komisija. Sledi analiza, kako lahko politike EU na področju migracij in boja proti diskriminaciji vplivajo na politike vključevanja, pregled vloge skladov EU in opis ukrepov, ki jih je nedavno sprejela EU, da bi spodbudila vključevanje migrantov.

Skoraj dve desetletji podpore EU državam članicam

15. Lizbonska pogodba iz leta 2009 (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) je določila nov politični okvir EU za vključevanje migrantov, saj je prvič opredelila izrecno pravno podlago za spodbudo in podporne pobude EU na tem področju.¹² Vendar imajo **primarno odgovornost za politike vključevanja še vedno države članice**. Sprememba Pogodbe je sledila prejšnjemu sodelovanju EU na področju vključevanja in pobudam, ki jih je EU z Amsterdamsko pogodbo¹³ in programom iz Tampereja¹⁴ razvijala od leta 1999. Od takrat so Svet, Evropski parlament in Komisija na področju vključevanja sprejeli več nezavezujočih sporočil in pobud.

16. Sedanji okvir EU za vključevanje migrantov temelji na treh osrednjih dokumentih, ki so:

- **Skupna temeljna načela za politiko vključevanja (odstavek 7)**, ki jih je pripravil Svet leta 2004, nanje opozoril Evropski parlament leta 2013¹⁵ in ponovno potrdil Sveta leta 2014¹⁶, so temelj politike EU za sodelovanje na področju vključevanja migrantov in obsegajo 11 nezavezujočih načel, na podlagi katerih lahko države članice ocenijo svoja prizadevanja (glej sliko 5),
- **Evropski program za vključevanje državljanov tretjih držav¹⁷**, ki ga je pripravila Komisija leta 2011 in ki poudarja izzive na področju vključevanja migrantov in predlaga področja, na katerih bi morale ukrepati Komisija in države članice, da bi spodbudile politike vključevanja,
- **Akcijski načrt za vključevanje državljanov tretjih držav**, ki ga je Komisija izdala junija 2016 in ki zagotavlja celovit okvir za podporo prizadevanjem držav članic pri oblikovanju in krepitvi njihovih politik vključevanja.¹⁸

17. EU si prav tako že nekaj časa prizadeva spodbujati izmenjavo informacij in najboljših praks: oblikovala je evropske mreže, kot je EIN, spodbuja sodelovanje EU in objavlja

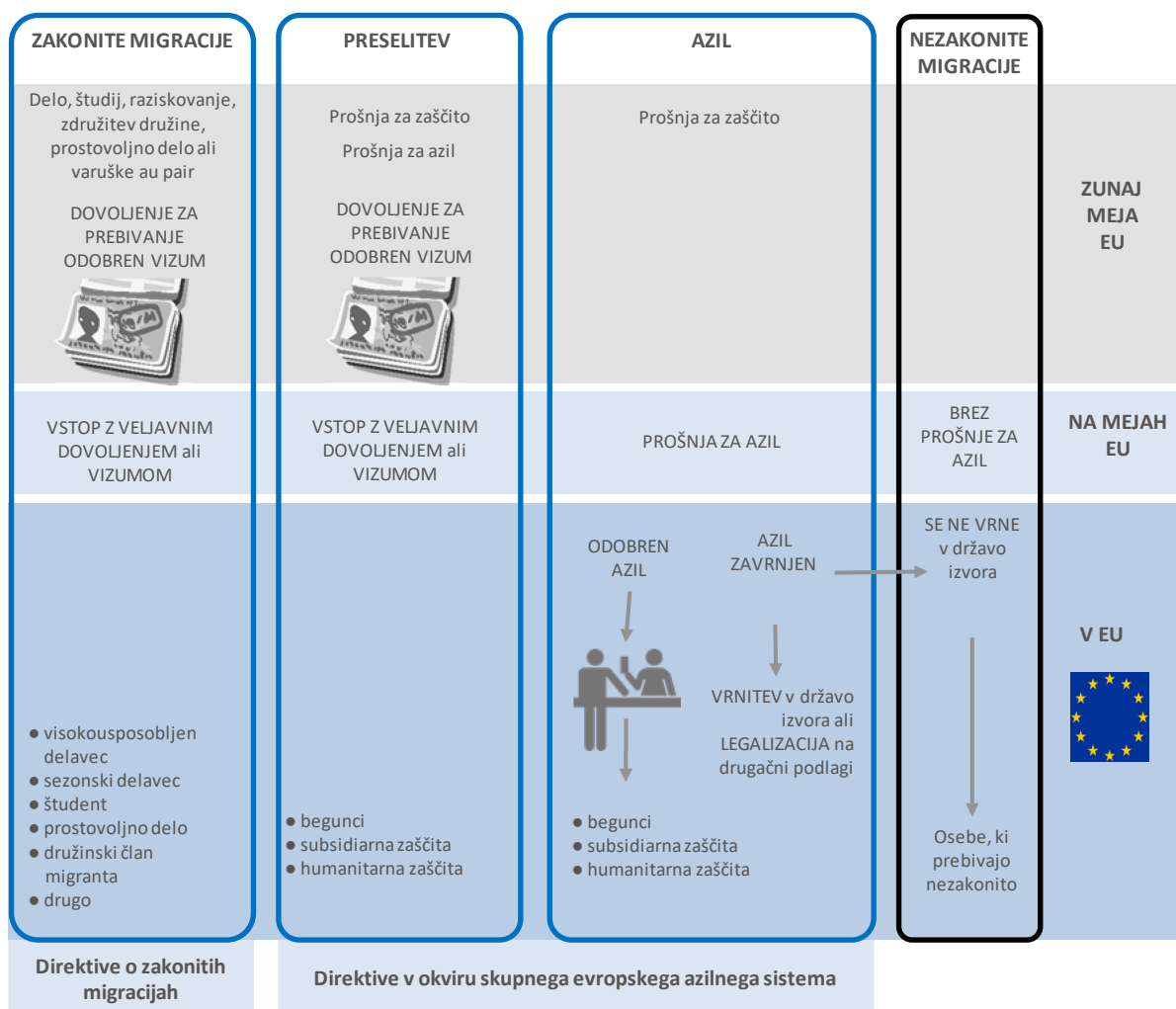
informacije o tej temi na standardiziran način (npr. priročniki za vključevanje¹⁹, evropska spletna stran o vključevanju²⁰ in skupen niz kazalnikov t. i. „kazalniki Zaragoza“ – glej **odstavek 43**). V **Prilogi IV** je časovnica pripravljenih pobud in orodij. Ta orodja pomagajo državam članicam oceniti, pripraviti, spremljati in ovrednotiti njihove nacionalne okvire za vključevanje.

Migracijska politika EU vpliva na nacionalne politike vključevanja

18. EU v okviru skupne migracijske politike, kot je določena v Pogodbi (**odstavek 15**), **pripravlja skupna migracijska in vizumska pravila** za migrante (za ustrezno zakonodajo glej **Prilogo V**). Marca 2018 je bila z dvema sklopoma direktiv določena razlika med migranti, ki potujejo po priznanih in uveljavljenih poteh (zakonite migracije), in migranti, ki zaprosijo za zaščito bodisi na mejah EU (azil) ali v državah zunaj EU (preselitev). Posledica tega je, da obstajajo različne poti za naselitev migrantov v EU (glej ***slika 7***).

Slika 7: Migranti za naselitev v EU uporabljajo različne migracijske poti

Slika 7

Vir: Evropsko računsko sodišče

19. V direktivah o migracijah so določeni minimalni **pogoji za vstop in prebivanje migrantov** v EU, od katerih so mnogi **bistveni za njihovo uspešno vključevanje**, npr. pravica do združitve družine in dostop do trga dela, izobraževanja ali socialnega varstva. Glede na uporabljeno migracijsko pot in glede na namen njihovega bivanja (npr. begunec, visoko usposobljen delavec, družinski član, študent itd.) veljajo za migrante različni sklopi pogojev. Za pogoje, ki so veljali marca 2018 za 25 držav članic, ki uporabljajo pravila EU, glej

Prilogo VI.²¹ Marca 2018 je potekala revizija zakonodaje (glej **Prilogo V**). Glavna sprememba, ki jo predlaga Komisija in se nanaša posebej na vprašanja, povezana z vključevanjem, je zmanjšanje najdaljšega čakalnega obdobja, po katerem lahko prosilci za azil iščejo zaposlitev, z devet na šest mesecev.

20. Za izvajanje migracijskega prava EU so odgovorne države članice, ki morajo direktive EU prenesti v nacionalno zakonodajo. Ta prenos spremlja Komisija. Ker imajo države članice nekaj diskrecijske pravice glede tega, kako to naredijo, **pravila, ki se uporabljajo za migrante, niso enaka v vseh državah članicah EU**. Primeri razlik so navedeni v več publikacijah.²²

21. To razhajanje v nacionalnih pravilih, ki se uporabljajo za migrante, je eden od dejavnikov, ki lahko spodbudijo migrante, vključno z begunci in prosilci za azil, k selitvi iz države, v katero so prispeli najprej, v drugo državo.²³ Leta 2016 je 30 % prosilcev za azil predhodno že vložilo prošnjo v drugi državi članici.²⁴ To odgodi začetek procesa vključevanja in lahko privede do manj uspešnega vključevanja teh migrantov, **saj prej kot se integracija začne, bolj verjetno je, da bo uspešna**.²⁵ Drugi dejavnik zamika je čakalni rok za obdelavo prošenj. V sedmih poročilih vrhovnih revizijskih institucij (iz pet držav članic) so bili ti roki opredeljeni kot dolgi. Tudi Sodišče je v svojem poročilu o pristopu po načelu žariščnih točk²⁶, ki ga uporablja Komisija, zaključilo, da so bili postopki, ki so sledili prihodu in registraciji migrantov (azil, premestitev in vračanje) in so se izvajali v času revizije, pogosto počasni in da so povzročali več ozkih grl.

Izziv 1: Zmanjševanje zamud pri začetku vključevanja

Čim prej se vključevanje začne, tem večja je verjetnost, da bo uspešno. Dejavniki, zaradi katerih se odgodi začetek procesa vključevanja (npr. kadar se migranti selijo v drugo državo članico zaradi morebitnih razlik v nacionalnih pravilih glede pogojev za vstop in bivanje ali zaradi dolgih čakalnih dob pri obdelavi vlog), lahko vplivajo na uspešno vključevanje migrantov v družbo.

Enake pravice in nediskriminacija so ključnega pomena za vključevanje migrantov

Cheng je pretekla štiri letih študiral v EU in na koncu tudi diplomiral. Zdaj ima dekle in se želi ustaliti. Jezik že dobro pozna, vendar ne najde zaposlitve; bodisi ga ne pokličejo na razgovor bodisi ga pokličejo za delovna mesta, za katera je očitno preveč kvalificiran. Cheng se začenja počutiti diskriminiranega.

22. Enake pravice in nediskriminacija sta pomembna dejavnika pri podpiranju uspešnega vključevanja migrantov.²⁷ V naši raziskavi so štiri države članice izjavile, da odnos matičnega prebivalstva države gostiteljice do migrantov negativno vpliva na njihovo vključevanje. Okvir za boj proti diskriminaciji je določen v zakonodaji EU, in sicer v Pogodbi²⁸, Listini EU o temeljnih pravicah in sekundarni zakonodaji EU²⁹. Tudi zakonodaja EU o migracijah vsebuje določbe o enaki obravnavi migrantov, vendar se te v državah članicah različno uporabljajo.³⁰ Na nacionalni ravni si večina držav članic **prizadeva zagotoviti, da migranti ne bi bili diskriminirani**: šest jih je nedavno sprejelo zakonodajne akte, štiri pa so sprejele nacionalne akcijske načrte in/ali strategije. Poleg tega je devet držav članic pripravilo kampanje in dejavnosti za boljšo ozaveščenost na področju boja proti diskriminaciji.³¹ Agencija EU za temeljne pravice zagotavlja državam članicam pomoč na področju temeljnih pravic, na primer v zvezi z bojem proti sovraštvu do migrantov.

23. Raziskava Evrobarometra o diskriminaciji v EU iz leta 2015³² je pokazala, da diskriminacija na podlagi etničnega porekla šteje kot najbolj razširjena oblika diskriminacije v EU, redni Evrobarometer za pomlad 2017³³ pa kaže, da **priseljevanje ljudi iz držav zunaj EU pri večini Evropejcev vzbuja negativna čustva** (54 %). Po mnenju Komisije obstaja izziv, da je treba okrepiti ozaveščenost o že obstoječi zaščiti enakih pravic in zagotoviti boljše praktično izvajanje in uporabo direktiv o enakosti.³⁴ Evropski parlament je opozoril na pomen množičnih medijev pri oblikovanju javnega mnenja o priseljevanju in vključevanju migrantov.³⁵

Izziv 2: Zagotavljanje enakopravnosti in nediskriminacije

Enakopravnost in nediskriminacija sta pomembna dejavnika pri podpiranju uspešnega vključevanja migrantov. Neuspešne protidiskriminacijske politike v zvezi z migranti lahko ovirajo njihovo uspešno vključevanje v družbo.

Sredstva EU za vključevanje migrantov

24. **Dejanski odhodki za vključevanje niso znani**, saj tozadevne podatke beleži le Sklad za azil, migracije in vključevanje. V proračunu EU se lahko **ukrepi za vključevanje migrantov financirajo iz več skladov EU**. Na **sliki 8** so navedeni najpomembnejši viri financiranja za podporo vključevanju migrantov, skupaj z drugimi cilji, v programskem obdobju 2014–2020.

Skupni znesek teh sredstev znaša 128 milijard EUR, vendar je to le teoretični podatek, ki bi veljal, če bi bila vsa sredstva porabljena izključno za vključevanje migrantov.

Slika 8 – Pregled najpomembnejših skladov EU za podporo vključevanju migrantov

	Sklad EU	Razpoložljiva sredstva ¹ (v milijonih EUR)	Število držav članic, ki uporabljajo sklad ⁴	Ciljni migranti	Ukrepi za vključevanje
	AMIF Sklad za azil, migracije in vključevanje Prispevanje k učinkovitemu upravljanju migracijskih tokov	884 ²	27	Vsi, ki zakonito prebivajo v EU	Svetovanje, izobraževanje in usposabljanje
	ESS/pobuda za zaposlovanje mladih Evropski socialni sklad/Pobuda za zaposlovanje mladih Spodbujanje zaposlovanja, izobraževanja in socialne vključenosti	85 455 ³	20	Vsi, ki lahko zakonito sodelujejo na trgu dela ali so mladoletni ⁵	Izobraževanje in usposabljanje ter ukrepi za olajšanje dostopa do trga dela
	ESRR Evropski sklad za regionalni razvoj Krepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije	21 906 ³	4	Ni neposredno ciljno usmerjen	Izobraževalna, socialna, zdravstvena in stanovanjska infrastruktura
	EKSRP Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja Spodbujanje trajnostnega razvoja podeželja	15 218 ³	3	Ni neposredno ciljno usmerjen	Pomoč pri nastanitvi, zdravstvenem varstvu, izobraževanju in zaposlovanju
	ESPR Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo Spodbujanje uravnovešenega razvoja ribiških območij in območij akvakulture	581 ³	0	Ni neposredno ciljno usmerjen	Strokovno usposabljanje in zagonska podpora
	FEAD Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim Zmanjšanje revščine	3 814	4	Kot jih opredelijo države članice	Prehrana, osnovna pomoč in dejavnosti za socialno vključenost izven okvira aktivnih ukrepov trga dela

¹ Od 1. marca 2018. Zneski vključujejo nedavno povečanje sredstev v Skladu za azil, migracije in vključevanje (glej **odstavek 32**). Domnevali smo, da so ukrepi, povezani z migranti, omejeni na specifične tematske cilje (skladi ESI) ali specifične cilje (AMIF).

² Specifični cilj št. 2 (vključevanje/zakonite migracije). Specifični cilj št. 1 (azil) bi lahko prav tako zajemal ukrepe, povezane z vključevanjem, vendar znesek ni znan in ni bil vključen.

³ Skupna razpoložljiva sredstva iz skladov ESI za vse ciljne skupine za tematski cilj št. 8 (spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in podpora mobilnosti delovne sile), št. 9 (spodbujanje socialne vključenosti, boj proti revščini in vsem oblikam diskriminacije) in št. 10 (naložbe v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za znanje in vseživljenjsko učenje).

⁴ Uporaba sklada za ukrepe za vključevanje migrantov, kot so v odgovorih na našo raziskavo navedle države članice.

⁵ Prosilcem za mednarodno zaščito lahko države članice odobrijo dostop do poklicnega izobraževanja in usposabljanja tudi pred odobritvijo dostopa do trga dela.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi sprejetih zneskov v programih EU januarja 2018, spletišče Komisije <https://cohesiondata.ec.europa.eu>; raziskava Sodišča in opombe Komisije o sinergijah (glej **končno opombo 72**)

25. Drugi skladi EU (kot so Obzorje 2020, Erasmus +, COSME, program Evropa za državljane in Program za zaposlovanje in socialne inovacije), ki jih neposredno izvajajo Komisija ali

pooblašteni organi, se lahko prav tako uporabijo za financiranje ukrepov za vključevanje migrantov. Komisija neposredno upravlja tudi del Sklada za azil, migracije in vključevanje. Ta sredstva v tem informativnem dokumentu niso obravnavana.

26. Vsak od teh skladov ima drugačne cilje na področju vključevanja migrantov. Na primer, ESS si dosledno prizadeva za vključevanje migrantov na trg dela in preprečevanje socialne izključenosti z zagotavljanjem podpore za zaposlovanje, izobraževanje in socialno vključenost, Sklad za azil, migracije in vključevanje pa vključevanje obravnava bolj splošno in se osredotoča zlasti na prve faze po prihodu migrantov v EU. Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim in EKSRP sta posebej zasnovana za zmanjševanje revščine in spodbujanje socialne vključenosti, pri čemer se EKSRP osredotoča na podeželska območja, Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim pa je bolj usmerjen v takojšnjo podporo, tj. hrano in drugo osnovno materialno pomoč. ESRR dopolnjuje ESS z bolj srednje- in dolgoročnimi ukrepi na področju socialne, zdravstvene, izobraževalne, stanovanjske in vzgojnovarstvene infrastrukture.

27. Rezultati raziskave kažejo, da v praksi večina držav članic za financiranje podpore za vključevanje migrantov uporablja Sklad za azil, migracije in vključevanje ter ESS, zelo malo pa jih uporablja druge sklade, naštete na **sliki 8**. Naša raziskava je pokazala tudi, da vse države članice razen šestih za vključevanje migrantov uporabljajo nacionalna sredstva.

EU je od leta 2015 okrepila svoje ukrepe za spodbujanje vključevanja migrantov

28. Zaradi nedavnega povečanja števila prosilcev za azil, ki vstopajo v EU (**odstavek 3**), so bili pod vodstvom EU sprejeti številni ukrepi, ki so namenjeni podpori državam članicam pri njihovi nalogi vključevanja migrantov. Upravljanje migracij je postalo ena od 10 najpomembnejših političnih prioritet Komisije³⁶, potreba po uspešnih politikah vključevanja migrantov pa je bila poudarjena tudi v evropski agendi o migracijah³⁷. EU se je odzvala tako, da je stroške, povezane z begunci, obravnavala fleksibilno, povečala osredotočenost evropskega semestra na migracijska vprašanja, aktivirala dodatna sredstva in sprejela akcijski načrt za vključevanje migrantov.

Pakt za stabilnost in rast zagotavlja fleksibilnost pri obravnavanju stroškov, povezanih z begunci

29. Namen Pakta za stabilnost in rast (v nadaljnjem besedilu: Pakt)³⁸ je zagotoviti vzdržnost javnih financ držav članic.³⁹ Določbe Pakta pri obravnavanju fiskalnega položaja neke države članice omogočajo nekaj prožnosti⁴⁰: to velja, na primer, v primeru neobičajnih dogodkov izven nadzora države, ki znatno vplivajo na javne finance⁴¹.

30. **Komisija od leta 2015 obravnava dodatno porabo zaradi povečanja priseljevanja prosilcev za azil kot izredni dogodek**; zaradi tega se lahko zmanjšajo prilagoditve, ki se zahtevajo v skladu s paktom.⁴² Pet držav članic (Belgija, Italija, Madžarska, Avstrija in Finska) je uporabilo določbe o prožnosti za leto 2015, pet pa za leto 2016 (Belgija, Italija, Avstrija, Slovenija in Finska).⁴³ Zaradi te prožnosti so leta 2016 te države članice lahko financirale približno 2,6 milijarde EUR stroškov za gostitev beguncev.

31. Migracije so bile tudi podrobneje ekonomsko analizirane v okviru ciklov evropskega semestra po letu 2014.⁴⁴ **Svet je** na podlagi analiz, opravljenih v letih 2016 in 2017, **izdal priporočila za posamezne države, ki so neposredno usmerjena na politike, povezane z migranti**, in sicer za: Avstrijo, Belgijo in Finsko leta 2016 ter Avstrijo, Belgijo in Francijo leta 2017. Priporočila se nanašajo predvsem na potrebo po izboljšanju politik na področju izobraževanja, poklicnega usposabljanja in trga dela za osebe z migrantskim poreklom.

EU je povečala svojo podporo državam članicam pri uporabi sredstev EU za vključevanje migrantov

32. V odgovor na povečanje migracijskih tokov od leta 2015 je **proračun EU namenil več kot 5 milijard EUR dodatnih sredstev za migracije** do leta 2021. Približno 3,2 milijardi EUR tega zneska prihaja iz instrumenta prilagodljivosti⁴⁵, več kot 2 milijardi EUR pa iz varnostne rezerve⁴⁶. Del tega je bil uporabljen tudi za povečanje skupnih proračunskih sredstev za Sklad za azil, migracije in vključevanje, od katerih je bilo več kot 115 milijonov EUR (tj. več kot 15 %) dodeljenih posebej za vključevanje in zakonite migracije. Vsi programi Sklada za azil, migracije in vključevanje so bili spremenjeni tako, da odražajo to povečanje financiranja.

33. V okviru vmesnega pregleda programov Sklada za azil, migracije in vključevanje je Komisija države članice pozvala, naj za drugo polovico programskega obdobja (2018–2020) ponovno ocenijo svoje potrebe na področju azila, migracij in vključevanja. **Države članice so navedle, da potrebujejo dodaten znesek v višini približno 450 milijonov EUR za obravnavanje potreb migrantov na področju vključevanja** v okviru Sklada za azil, migracije in vključevanje. To je približno polovica sredstev Sklada za azil, migracije in vključevanje, ki so trenutno na voljo za vključevanje (glej [slika 8](#)). Komisija je izjavila, da se bodo potrebe po financiranju redno ocenjevale v okviru letnih proračunskih postopkov.

34. Za podporo državam članicam pri ocenjevanju njihovih novih potreb in za zagotavljanje pomoči pri tem, kako je mogoče s skladi EU obvladovati povečane migracijske tokove, je osebje Komisije obiskalo države članice ob zahodnobalkanski poti, vsem državam članicam pa ponudilo podporo pri preoblikovanju programov EU. Komisija je prav tako opomnila države članice, da se sredstva skladov ESI lahko uporabijo za vključevanje migrantov. Vse države članice (razen Danske, ki Sklada za azil, migracije in vključevanje ne uporablja) so spremenile nacionalne programe Sklada za azil, migracije in vključevanje, da bi ti odražali povečano financiranje. Glede skladov ESI so države članice menile, da programi že zagotavljajo ustrezen odziv na nove razmere; do marca 2018 sta bila spremenjena samo dva programa ESRR in en program EKSRP. V naši raziskavi je 22 držav članic izjavilo, da se je dodelitev sredstev za vključevanje migrantov po letu 2015 spremenila.

Izziv 3: Zanesljiva in celostna ocena potreb in financiranja

Politike vključevanja zahtevajo dobro in celovito oceno potreb migrantov in družbe gostiteljice in se morajo financirati z ustreznimi viri, ki morajo biti na voljo, ko so potrebni. Brez zanesljive ocene finančnih sredstev, ki so potrebna na nacionalni ravni, in tega, kako lahko financiranje EU dopolnjuje nacionalne posege, obstaja tveganje, da bodo politike neuspešne.

Komisija je sprejela akcijski načrt za vključevanje migrantov

35. Z akcijskim načrtom za vključevanje državljanov tretjih držav, ki ga je Komisija izdala 2016, je bila okrepljena usklajevalna vloga Komisije na področju vključevanja. Akcijski načrt je usmerjen na vse migrante, ki zakonito prebivajo v EU, ne vključuje pa migrantov druge in tretje generacije. Ta pobuda upošteva akumulirano znanje Komisije in je zasnovana tako, da

k sodelovanju v proces vključevanja vključi vse deležnike. Načrt zajema ukrepe na naslednjih področjih:

- **Ukrepe pred odhodom in pred prihodom**, ki so namenjeni podpori migrantom v najzgodnješi točki migracijskega procesa. Primeri so jezikovni tečaji in delovno usposabljanje;
- **izobraževanje in usposabljanje** kot ključno orodje za uspešno vključevanje. Jezikovno usposabljanje šteje kot ključno, enako velja tudi za pravico do otroškega varstva in do kakovostnega izobraževanja za otroke ter za povečanje ozaveščenosti o zakonih, kulturi in vrednotah gostiteljske družbe;
- **zaposlovanje in poklicno usposabljanje** za podporo pravočasnemu in popolnemu vključevanju migrantov na trg dela. Tako usposabljanje lahko tudi pomaga zmanjšati potrebo po posebnih znanjih v EU in njenih državah, ki se vedno bolj starajo. Primeri so omogočanje lažjega potrjevanja znanj in priznavanje kvalifikacij;
- **dostop do osnovnih storitev**, kot sta stanovanje in zdravstveno varstvo, ki migrantom omogočajo, da si v novi državi ustvarijo novo življenje in da imajo razumne možnosti za zaposlitev. Med pobudami so zagotavljanje cenovno dostopnih socialnih stanovanj, boj proti izzivom urbane diverzitete, kot je geografska segregacija, in popis zdravstvenih potreb migrantov;
- **aktivna udeležba migrantov** v družbi kot način spodbujanja **socialne vključenosti**. To je mogoče doseči s spodbujanjem druženja z matično skupnostjo v okviru socialnih, kulturnih in športnih dejavnosti, s spodbujanjem migrantov k dejavni vlogi v lokalnem, regionalnem in nacionalnem socialnem in političnem okolju ter z bojem proti diskriminaciji;
- **orodja** za usklajevanje, financiranje in spremljanje.

36. V akcijskem načrtu je bilo opredeljenih 52 ukrepov za izvedbo v letih 2016 in 2017, s katerimi Komisija podpira države članice in druge organizacije pri njihovih prizadevanjih za spodbujanje vključevanja migrantov. Primer ukrepa iz akcijskega načrta je opisan v **okviru 2**. **Decembra 2017 je bilo 23 ukrepov** Komisije **še nezaključenih**.⁴⁷ Komisija bo o izvajanju akcijskega načrta poročala Evropskemu parlamentu in Svetu leta 2018.

37. Poleg tega se je z akcijskim načrtom, ki ga je potrdil Svet⁴⁸, spodbujalo države članice, naj svoja prizadevanja osredotočijo na nekatere ukrepe, ki bi se lahko izvajali na nacionalni ravni. Komisija je poudarila, da so bili ti ukrepi oblikovani kot predlogi za države članice in spadajo v njihovo pristojnost, zato jih sama ne spremlja.

Okvir 2 – Primer ukrepa iz akcijskega načrta

Komisija je novembra 2017 v okviru programa znanj in spretnosti za Evropo uvedla orodje EU za profiliranje znanj in spretnosti⁴⁹ za migrante. Namenjeno je opredelitvi in evidentiranju znanja in spretnosti ter kvalifikacij prosilcev za azil, beguncev in drugih migrantov ter zagotavljanju konkretnih nasvetov o njihovih naslednjih korakih (npr. napotitev na nadaljnje usposabljanje, priznavanje diplom, potrditev znanj in spretnosti ali podpora pri zaposlovanju). Orodje lahko uporabljajo nacionalne in druge organizacije, ki zagotavljajo storitve za migrante.

Izziv 4: Zavezanost držav članic izvajanju akcijskega načrta

Uspešnost izvajanja ukrepov akcijskega načrta, ki se nanašajo na države članice, je odvisna od njihove zavezanosti. Ker Komisija teh ukrepov ne spremlja, morda državam članicam težje zagotovi dodatno podporo.

Države članice priznavajo pomembnost vloge Komisije, vendar jih večina meni, da se ta ne bi smela povečati

38. Skoraj vsi tisti, ki so odgovorili na našo anketo, so ocenili, da je podpora, ki jo Komisija zagotavlja za oblikovanje in izvajanje politike vključevanja, delno ali popolnoma relevantna. Države članice so kot koristno ocenile zlasti razpoložljivost namenskega financiranja (sklad AMIF) za migrante in možnost za izmenjavo dobrih praks v okviru Evropske mreže za vključevanje (EIN). Vendar je 13 članov mreže EIN zapisalo, da si želijo več prožnosti pri uporabi sredstev EU in zmanjšanje upravnega bremena pri njihovi porabi. Večina članov EIN (20 od 29, ki so poslali odgovor) je menilo, **da trenutnih pristojnosti Komisije na področju vključevanja migrantov ne bi smeli povečati.**

ZA VKLJUČEVANJE MIGRANTOV SO V PRVI VRSTI ODGOVORNE DRŽAVE ČLANICE

39. Čeprav ima EU pomembno vlogo, so za politike vključevanja v prvi vrsti odgovorne države članice na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. V tem kontekstu smo pregledali, kako politike vključevanja v državah članicah vplivajo na vključevanje migrantov, vključno z orodji, ki se uporabljajo za spremljanje izidov, in kakšne ureditve so vzpostavljene na

področju usklajevanja med EU in državami članicami, da bi se zagotovili sinergija in komplementarnost med skladi.

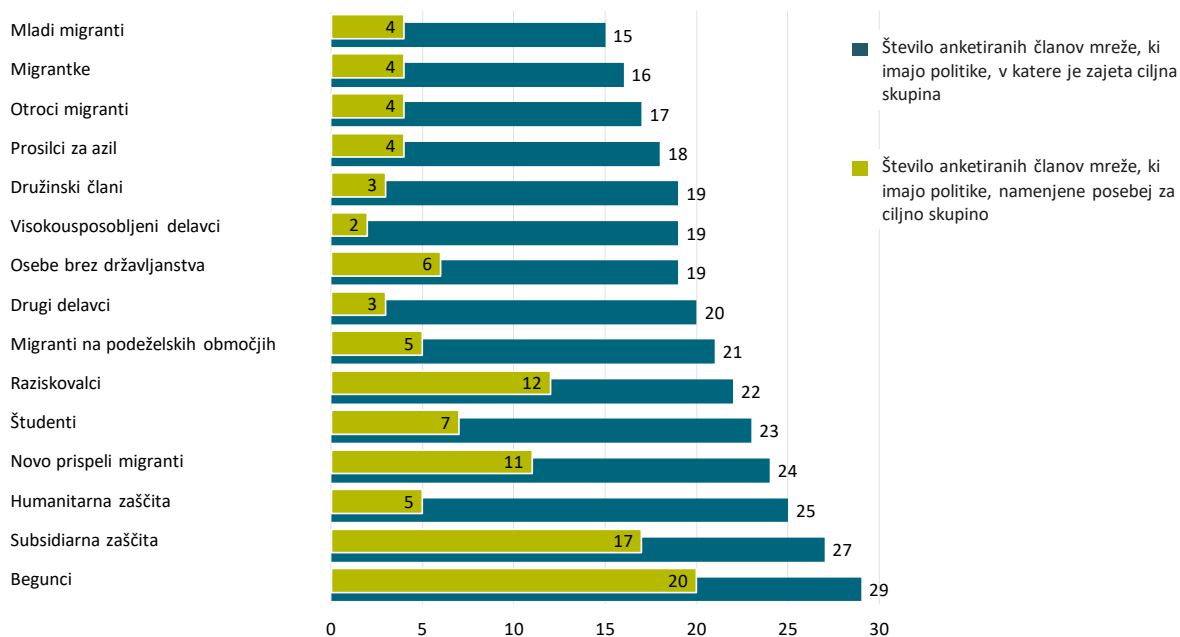
Večina držav članic ima vzpostavljene politike vključevanja

Ali je v EU prišel nedavno, za seboj je pustil vse. Slabo obvlada lokalni jezik in mora nujno poiskati način, da se bo preživel. Zato je sprejel zaposlitev pod svojimi pričakovanji. Želel je obiskovati jezikovni tečaj, da bi izboljšal svoje znanje jezika, vendar je bil ta organiziran podnevi, ko se ga ni mogel udeležiti zaradi svojega delovnega urnika. Oglaševan je bil tudi večerni tečaj, vendar je organizator čakal na financiranje, zato ni bilo gotovo, kdaj se bo začel.

40. Ukrepi, usmerjeni na migrante, se oblikujejo v **različnih okvirih politik**. Nekatere države članice imajo nacionalne politike vključevanja, druge oblikujejo ukrepe na lokalni ali regionalni ravni, nekatere pa vključevanje migrantov vključujejo v politike, ki niso zasnovane posebej za migrante. Ob koncu leta 2017 je imelo 25 držav članic vzpostavljeno nacionalno/regionalno ali lokalno politiko vključevanja, namenjeno migrantom.⁵⁰ Glede na rezultate naše ankete je od leta 2014 22 držav članic spremenilo svoje politike vključevanja. Čeprav umanjkanje posebne politike ne pomeni, da se na področju vključevanja migrantov ne sprejemajo nobeni ukrepi, pa lahko to pripelje do težav pri izvajanju celovitega pristopa k tej ciljni skupini.

41. Rezultati naše ankete so pokazali, da so begunci trenutno tista skupina migrantov, kateri so najpogostejše namenjeni nacionalni ukrepi. Vendar **številne države članice v zvezi z nekaterimi skupinami migrantov** (kot so mladi migranti⁵¹ ali osebe brez državljanstva – glej **sliko 9**) ali na **nekaterih področjih vključevanja** (glej **sliko 10**) ne ukrepajo. Poleg tega je 14 držav članic navedlo, da so od leta 2014 ponovno ocenile potrebe migrantov, 16 držav članic pa je navedlo, da so v odziv na povečanje migracijskih tokov poudarek, dan ukrepom za vključevanje, preusmerile na druge ciljne skupine.

Slika 9 – Številne države članice nima politik v zvezi z nekaterimi skupinami migrantov

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi rezultatov ankete

Slika 10 – Države članice ne oblikujejo ukrepov za vključevanje na vseh področjih

	Izobraževanje	Socialna vključenost	Zaposlovanje	Zdravje	Nastanitev	Poklicno usposabljanje
Število držav članic, ki imajo oblikovane ukrepe (% vseh držav)	23 (82 %)	22 (79 %)	18 (64 %)	18 (64 %)	17 (61 %)	14 (50 %)

Opomba: Štiri države članice na to vprašanje niso odgovorile.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi rezultatov ankete

42. V poročilih vrhovnih revizijskih institucij, ki smo jih pregledali, je navedenih več pomanjkljivosti v zasnovi in izvajanju politik vključevanja držav članic:

- **pomanjkljivosti v zasnovi politik vključevanja** (22 poročil v zvezi z 11 državami članicami). V poročilih so bili ugotovljeni problemi v zvezi z obstojem zakonodajnih vrzeli ali pravnih omejitev, ki preprečujejo nemoteno izvajanje ukrepov (12 poročil), pomanjkljivosti pri načrtovanju različnih ukrepov za vključevanje (sedem poročil) in vključevanju vseh deležnikov v proces vključevanja (tri poročila), ter
- **pomanjkljivosti v zvezi z izvajanjem ukrepov za vključevanje migrantov**. Ukrepi so bili opisani kot nezadostni, neustrezni ali pa niso bili uporabljeni v največji možni meri (19 poročil v zvezi z 12 državami članicami). Nekateri ukrepi, na primer, omejujejo skupine migrantov pri sodelovanju, spet drugi ne obravnavajo v celoti potreb migrantov,

nekateri pa niso učinkovito izvedeni. Primeri neustreznih ali nezadostnih ukrepov za vključevanje, o katerih so poročale vrhovne revizijske institucije, so v **okviru 3**.

Okvir 3 – Primeri neustreznih ali nezadostnih ukrepov za vključevanje, o katerih so poročale vrhovne revizijske institucije

V eni državi članici je vrhovna revizijska institucija poročala, da je bil dostop do ukrepov za vključevanje za osebe z zaščito, ki traja manj kot eno leto, omejen na glavno mesto države. V drugi državi članici je bilo ugotovljeno, da je podpora osebam z zaščito omejena predvsem na gotovinska plačila. V poročilih je bilo navedeno tudi, da jezikovno usposabljanje v štirih državah članicah ni bilo ustrezno za to, da bi se migranti naučili nacionalnega jezika (npr. število ur usposabljanja je bilo premajhno, migranti niso mogli sodelovati pri usposabljanju ali pa ni bilo dovolj finančnih sredstev).

V poročilih vrhovnih revizijskih institucij je bilo tudi poudarjeno, da nekatere ciljne skupine niso bile sistematično zajete v ukrepe za vključevanje. Na primer v eni od držav članic v 33 občinah osebam, ki jim je bila priznana zaščita, ni bil namenjen noben individualen podporni ukrep, dokler tam niso imeli registriranega prebivališča. V drugi državi članici za osebe z zaščito v prvih petih letih po njihovem prihodu niso bili predvideni nobeni posebni ukrepi za vključevanje.

Izziv 5: Podpiranje vseh migrantov na vseh ustreznih področjih

Politike vključevanja na nacionalni ravni potrebujejo celovit okvir za podporo vseh migrantov na vseh ustreznih področjih. Politike vključevanja, ki ne obravnavajo vseh ustreznih področij za vse skupine migrantov, lahko vodijo k manj uspešni integraciji.

Podatki o vključevanju so trenutno omejeni

43. **Razpoložljivost dobrih podatkov je ključna** za oblikovanje politik vključevanja, ki ustrezajo potrebam migrantov. **Na ravni EU** je Svet⁵² leta 2010 sprejel sklop skupnih temeljnih kazalnikov EU („kazalniki Zaragoza“) za merjenje vključevanja migrantov na področjih zaposlovanja, izobraževanja, socialne vključenosti in aktivnega državljanstva. Ti kazalniki so korak naprej pri razumevanju vključevanja v EU. Vendar imajo po mnenju Komisije omejitve⁵³: podatki o migrantski populaciji niso vedno usklajeni, kazalniki niso vedno zanesljivi, različnih skupin migrantov pa ni mogoče opredeliti. To je predvsem zato, ker se za kazalnike Zaragoza uporabljajo informacije iz vzorčnih raziskav⁵⁴, standardiziranih po vsej EU, ki ne zajemajo vseh migrantov in na katere verjetno odgovori majhen odstotek migrantov. Približno polovica tistih, ki so odgovorili na našo anketo, je navedla, da za spremljanje izidov svojih politik vključevanja ne uporabljajo kazalnikov Zaragoza. Skupno **30 % anketirancev** za spremljanje rezultatov svojih politik vključevanja **ne uporablja nobenih kazalnikov**.

44. **Tudi Komisija si prizadeva izboljšati razpoložljivost podatkov.** Komisija je leta 2016 v okviru svojega Skupnega raziskovalnega središča (JRC) vzpostavila center znanja za migracije in demografijo, katerega cilj je boljše upravljanje trenutno razpoložljivih informacij in krepitev sposobnosti Komisije za odzivanje na izzive, ki se porajajo na področju migracij. Komisija je pripravila tudi dva nova kazalnika, povezana z zdravjem migrantov, in izboljšala obseg nekaterih kazalnikov zaposlenosti tako, da je dodala regionalno razsežnost in stopnjo urbanizacije. Komisija namerava leta 2018 skupaj z OECD objaviti poročilo o kazalnikih vključevanja, da bi se primerjale razmere v državah članicah EU in državah, ki niso njene članice.⁵⁵ Leta 2021⁵⁶ namerava Komisija predstaviti dodatne informacije o položaju migrantov in njihovih neposrednih potomcev na trgu dela, ki naj bi bile podobne tistim iz leta 2014⁵⁷. Indeks politike vključevanja migrantov (MIPEX), ki sta ga s financiranjem Sklada AMIF razvili zasebni organizaciji, z vrednotenjem politik vključevanja omogoča primerjavo tudi med državami članicami in drugimi državami.⁵⁸

45. Na nacionalni ravni je v poročilih vrhovnih revizijskih institucij, ki smo jih pregledali, poudarjeno, **da ni dovolj informacij o ukrepih za vključevanje**, in sicer zato, ker kazalniki za merjenje vključevanja ne obstajajo ali so neustrezni (šest poročil v štirih državah članicah) ali ker se zbirajo neustrezni ali nepopolni podatki (15 poročil v 12 državah članicah). Poleg tega se je v okviru agende EU za mesta⁵⁹ poročalo o tem, da so obstajale slabosti pri oblikovanju z dokazi podprtih politikih vključevanja v mestih.⁶⁰ Glede na rezultate naše ankete večina držav članic delno pozna (18) število migrantov, ki so zajeti v podporne ukrepe za vključevanje, ter za to porabljene zneske ali jih ne pozna (štiri). Nobena od držav članic, ki so odgovorile na našo anketo, ni mogla predložiti razčlenitve po skupinah migrantov (npr. begunci, združitve družin itd.) za vse sklade EU in nacionalne sklade.

46. V zvezi s skladi EU zakonodajni okvir EU za obdobje 2014–2020 za **sklade AMIF, ESI in FEAD ne zahteva, da bi morale države članice posebej spremljati izide** (tj. rezultate, učinek) ukrepov za integracijo migrantov. To v praksi pomeni, da Komisija – razen za sklad AMIF – nima celovitega pregleda nad ukrepi, ki jih države članice izvajajo za podporo migrantom. Za sklade se uporabljajo naslednje ureditve:

- V okviru sklada AMIF se izrecno zahteva, da morajo države članice zbirati letne informacije o številu migrantov, ki so bili deležni podpore, vendar pa ne o ravni

dosežene integracije (npr. če se je migrant naučil jezika, če je našel zaposlitev itd.). Izidi ukrepov, ki jih podpira sklad AMIF, bodo ocenjeni v naknadnih ocenjevalnih poročilih do konca leta 2023.⁶¹ Ob koncu leta 2017 so bili odhodki sklada nizki (povprečje 16 %, pri čemer dve državi članici nista porabili nič sredstev). Kljub temu je bilo konec leta 2017⁶² doseženih približno 30 % ciljev sklada AMIF v zvezi z vključevanjem glede števila migrantov, ki so bili deležni podpore⁶³, štiri države članice pa so svoje cilje za leto 2020 že presegle.

- Pri ESS/pobudi za zaposlovanje mladih so migranti zajeti v ciljni skupini „migranti, udeleženci tujega rodu, manjšine“ (za poročanje o izločkih) in v skupini „prikrajšani udeleženci“ (za poročanje o rezultatih). Zato razpoložljivi kazalniki ne morejo zagotoviti informacij o izidih ukrepov, ki so posebej namenjeni migrantom. Poleg tega se lahko države članice odločijo, da ne bodo sistematično zbirale podatkov zaradi varstva osebnih podatkov.⁶⁴
- V okviru ESRR in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo trenutno ni posebnih kazalnikov v zvezi z migranti. V zvezi z ESRR je Komisija leta 2016 predlagala vključitev nove posebne naložbene prioritete za migrante in begunce ter novih namenskih kazalnikov⁶⁵, od katerih nekateri izrecno merijo število migrantov, ki so bili deležni podpore. Te pobude naj bi olajšale z dokazi podprto oblikovanje politik.
- Za Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja se od leta 2016 od držav članic zahteva, da opredelijo primere, v katerih bi lahko neka operacija prispevala k vključevanju migrantov, in poročajo o njih.⁶⁶
- Tudi Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim lahko vključuje migrante (odvisno od tega, kako država članica opredeli ciljno skupino). Pri tem se podatki določijo na podlagi informiranih ocen partnerskih organizacij in ne na podlagi informacij, ki bi jih predložili končni prejemniki.⁶⁷

47. Sodišče je v svojem letnem poročilu za leto 2016⁶⁸ poročalo o **slabostih v sistemih spremljanja** dveh držav članic, ki jih je preučilo v zvezi s skladom AMIF. **Spremljanje je področje, na katerem tudi vrhovne revizijske institucije najdejo večino težav.** Te vključujejo slabosti na naslednjih področjih:

- določbe o spremljanju (osem poročil, ki se nanašajo na osem držav članic),
- informacijski sistemi (tri poročila za tri države članice),
- obiski za spremljanje (štiri poročila za tri države članice),
- vrednotenje ukrepov (osem poročil za šest držav članic),
- poročanje o rezultatih (štiri poročila za štiri države članice),
- poročanje na splošno (10 poročil za šest držav članic).

Izziv 6: Uspešno spremljanje izidov na področju vključevanja zaradi merjenja napredka in morebitne prilagoditve politik

S spremljanjem rezultatov vključevanja lahko deležniki izmerijo napredek pri izvajanju politik vključevanja, opredelijo omejitve in po potrebi prilagodijo politike. Pomanjkanje dobrih podatkov ali neustrezno spremljanje lahko prepreči, da bi se ukrepi preusmerili in/ali da bi se politike preoblikovale tako, da bi ustrezali resničnim potrebam migrantov.

Sinergije in komplementarnost so odvisne od uspešnega usklajevanja na ravni EU in na nacionalni ravni

Prostovoljstvo ji je dajalo občutek zadovoljstva, a Leila je hotela storiti več. Želela je ustanoviti svojo NVO, da bi pomagala več migrantom. V različnih publikacijah je bilo navedeno, da je na voljo več skladov, zato je menila, da bo z lahkoto pridobila financiranje za svoje zamisli. Vendar je hitro je ugotovila, da to ne drži.

Skladi EU se ne izključujejo vedno

48. Isto vrsto ukrepov za isto ciljno skupino je mogoče financirati iz različnih skladov EU (glej **Prilogo VII**). Zaradi zagotovitve usklajenosti in komplementarnosti med skladi EU Uredba o skladu AMIF⁶⁹ ter **regulativni okvir skladov ESI⁷⁰ določata, da morajo države članice** v svojih programskih dokumentih **podrobno opredeliti mehanizme, s katerimi nameravajo uskladiti** različne instrumente na ravni EU in nacionalne instrumente. Za sklad FEAD ni potreben poseben usklajevalni mehanizem. V treh državah članicah so bila v poročilih vrhovnih revizijskih institucij odkrita tveganja prekrivanja, v enem primeru pa je vrhovna revizijska institucija poročala o dvojnem financiranju.

49. Poleg zakonodajnih ureditev **je Komisija vzpostavila tudi strukturo za notranje upravljanje usklajevanja**. Osebe Komisije vse programe EU pred njihovim sprejetjem pregleda v okviru procesa medsektorskega posvetovanja. Kot odziv na povečanje

priseljavanja je Komisija novembra 2015 ustanovila tudi medsektorsko skupino za vključevanje migrantov, ki zajema zaposlene iz njenih različnih generalnih direktorátov.

50. V eni od preteklih reviziji smo ugotovili, da so med Skladom za evropsko povezovanje, predhodnikom sklada AMIF, in ESS obstajala znatna prekrivanja.⁷¹ V našem poročilu je bilo ugotovljeno, da skladnost in komplementarnost z Evropskim socialnim skladom, tako v fazi oblikovanja kot v fazi izvajanja, nista bila uspešna. Prekrivanje poleg večjega tveganja dvojnega financiranja povzroča tudi dodatne stroške (npr. stroške za zaposlene) in izgubo potencialnih sinergij.

51. Po navedbah Komisije je bila **zaradi zmanjšanja teh tveganj** prilagojena pravna podlaga sklada AMIF za tekoče programsko obdobje 2014–2020. Poleg tega je Komisija opravila politični dialog z državami članicami in interno pregledala programe, preden jih je sprejela. Leta 2015 je objavila tudi **pojasnili**⁷², v katerih je obrazložila razlike med skladi ter navedla smernice za države članice o tem, kako najbolje doseči komplementarnost in sinergije. Komisija je prav tako organizirala **konference in delavnice**⁷³ ter vzpostavila **mreže**⁷⁴ z nacionalnimi organi, da bi pojasnila, kako je mogoče uporabiti sredstva. Januarja 2018 je objavila **zbirko orodij** v zvezi z uporabo skladov EU.⁷⁵ Poleg tega je kot del **procesa vmesnega pregleda sklad AMIF** od držav članic zahtevala⁷⁶, naj ocenijo komplementarnost sklada AMIF z drugimi ustreznimi skladi EU. Vendar pa je Svet v svojih sklepih o kohezijski politiki po letu 2020⁷⁷ pozval Komisijo, naj v okviru priprav na obdobje po letu 2020 opravi natančno analizo komplementarnosti in prekrivanj med instrumenti EU, da bi povečali sinergije med njimi, ter poudaril, da bi se morali vsi proračunski instrumenti EU med seboj dopolnjevati.

Države članice so odgovorne za izvajanje uspešnih mehanizmov usklajevanja

52. Države članice so odgovorne za odločanje o tem, katere sklade bodo uporabile, pri tem pa morajo zagotoviti, da se ti uporabljajo usklajeno, da bi izkoristile možnosti za sinergije in preprečile dvojno financiranje. V naši raziskavi je 23 držav članic⁷⁸ navedlo, da imajo organ, zadolžen za usklajevanje različnih organizacij, ki so odgovorne za vključevanje migrantov. Vendar pa so bile v poročilih vrhovnih revizijskih institucij, ki smo jih pregledali, navedene slabosti v mehanizmi za usklajevanje v osmih od teh 23 držav članic. Poleg tega so le tri države članice navedle, da so pripravile smernice za usklajevanje. To kaže, da **obstaja**

tveganje izgube sinergije in komplementarnosti tudi v primerih, v katerih je usklajevalni organ vzpostavljen.

53. Potreba po močni vodilni vlogi na nacionalni ravni je zlasti pomembna zaradi tega, ker se za sklade, ki jih je mogoče uporabiti za vključevanje, zahtevajo strukture upravljanja na več ravneh, ki obsegajo različne organe in odgovornosti. Sodišče je izračunalo, da v programskem obdobju 2014–2020 obstaja več kot **400 različnih organizacij**, ki sodelujejo pri **upravljanju** ukrepov za vključevanje migrantov, financiranih iz skladov EU, in dodatnih 500 organov samo na področju kohezijske politike, ki sklade izvršujejo (ESS/pobuda za zaposlovanje mladih, ESRR in Kohezijski sklad).⁷⁹ V preteklih poročilih Sodišča⁸⁰ in študijah Komisije⁸¹ je bilo ugotovljeno, da sta **zasnova in mehanizem za izvajanje** skladov ESI **zapletena**. Zaradi poenostavitve pravil, ki se uporabljajo za sklade ESI, je Komisija predlagala revizijo uredb o skladih v okviru vmesnega pregleda večletnega finančnega okvira EU za obdobje 2014–2020. Novembra 2017 je Svet pozval Komisijo k poenostavitvi kohezijske politike in skladov ESI za obdobje po letu 2020⁷⁷.

54. Na nacionalni ravni ni potrebno samo usklajevanje med organizacijami, ki se ukvarjajo z različnimi skladi (vključno z nacionalnimi skladi), temveč tudi med različnimi ravni izvajanja (od nacionalnih organov na nacionalni/regionalni ravni do posredniških teles na občinski/lokalni ravni). Analiza, ki je bila opravljena v okviru agende za mesta (glej **odstavek 45**), je pokazala, da mesta na splošno ne morejo dostopati do sredstev za vključevanje ali pa imajo do njih le omejen dostop, saj se sredstva v okviru skladov ESI ali sklada AMIF zagotavljajo prek nacionalnih ali regionalnih organov.⁸² Tudi vrhovne revizijske institucije so poročale o **težavah pri dostopu do sredstev za vključevanje migrantov** (sedem poročil v šestih državah članicah). Druge organizacije, v katerih smo opravili razgovore, so navedle, da razdelitev sredstev nacionalnih/regionalnih organov upravičencem ni vedno zelo pregledna. To je bilo poudarjeno tudi v sedmih poročilih šestih vrhovnih revizijskih institucij.

Izziv 7: Uspešno usklajevanje financiranja na ravni EU in nacionalni ravni

Brez uspešnega usklajevanja na ravni EU in nacionalni ravni obstaja tveganje, da bo zaradi zapletenost ureditev financiranja prišlo do neučinkovitega izvajanja politik (manj komplementarnosti, manj sinergij, težave pri dostopu do skladov, tveganje dvojnega financiranja).

SKLEPNE UGOTOVITVE

55. Vključevanje je dinamičen, dolgoročen in nepretrgan dvosmerni proces, ki vključuje tako migrante kot gostiteljsko družbo. Vključevanje migrantov v njihova nova okolja v EU ni enostavno, zlasti zaradi znatnega povečanja števila migrantov v zadnjem desetletju. Vendar se je Unija zavezala, da bo prevzela to nalogo, uspešno vključevanje pa ima številne potencialne gospodarske, socialne in fiskalne koristi za države, v katerih se migranti naselijo (*glej odstavek 6*).

56. V tem dokumentu smo predstavili glavna vprašanja v zvezi z vključevanjem migrantov in poudarili sedem ključnih izzivov:

- zmanjševanje zamud pri začetku procesa vključevanja,
- zagotavljanje enakopravnosti in nediskriminacije,
- zanesljiva in celostna ocena potreb in financiranja,
- zavezanost držav članic izvajanju akcijskega načrta,
- podpiranje vseh migrantov na vseh ustreznih področjih,
- uspešno spremljanje izidov na področju vključevanja zaradi merjenja napredka in morebitne prilagoditve politik,
- uspešno usklajevanje financiranja na ravni EU in nacionalni ravni.

57. Za spopadanje s temi izzivi bodo potrebna uspešna in usklajena prizadevanja vseh vpletenih: institucij EU, nacionalnih, regionalnih in lokalnih uprav ter drugih agencij in prostovoljnih organizacij. To ukrepanje je potrebno, da se da pomen besedam iz Pogodbe o Evropski uniji, ki v členu 2 določa, da „Unija temelji na vrednotah spoštovanja človekovega dostojanstva, svobode, demokracije, enakosti [...] in spoštovanja človekovih pravic [...]“.

Ta informativni dokument je sprejel senat II, ki ga vodi članica Evropskega Računskega sodišča Iliana IVANOVA, v Luxembourggu na zasedanju 25. aprila 2018.

Za Evropsko računsko sodišče

Klaus-Heiner LEHNE

Predsednik

Glosar

Terminologija, povezana z migranti: izrazi migranti, begunci in prosilci za azil ne pomenijo isto

Izrazi migrant, begunec in prosilec za azil niso sopomenke. Razumevanje razlik med njimi je prvi korak k razumevanju okvira EU za vključevanje. Za več informacij o terminologiji v zvezi z migracijami glej glosar Evropske migracijske mreže (EMN).⁸³

- **Begunec** je oseba, ki ji je priznana potreba po mednarodni zaščiti. V okviru EU je to migrant, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rase, vere, državljanstva, pripadnosti neki družbeni skupini ali političnemu prepričanju nahaja zunaj države, katere državljan je, ali države prejšnjega bivališča in ne more ali zaradi tega strahu noče izkoristiti zaščite te države, in za katerega se ne uporablja člen 12 (izključitev) Direktive 2011/95/EU (direktiva o pogojih).
- **Državljan tretje države** je oseba, ki ni državljanica EU v smislu člena 20(1) PDEU, tj. nima državljanstva nobene države članice (vključno z osebami brez državljanstva). V tem dokumentu so državljani tretjih držav „migranti iz držav zunaj EU“.
- **Migrant iz države zunaj EU** – glej državljan tretje države.
- **Oseba brez državljanstva** je oseba, ki je na podlagi svojih zakonov nobena država ne šteje za svojega državljana. V tem informativnem dokumentu se take osebe štejejo za državljane tretjih držav.
- **Oseba, ki prebiva nezakonito**, je migrant, ki ne izpolnjuje (več) pogojev za vstop, kot ga določa zakonik o schengenskih mejah, ali drugih pogojev za vstop, bivanje ali prebivanje v državi članici.
- **Ponovna naselitev** v kontekstu EU pomeni transfer migranta iz tretje države v državo članico, v kateri lahko prebiva bodisi s statusom begunca bodisi s statusom, ki v okviru nacionalnega prava in prava EU zagotavlja enake pravice in ugodnosti kot status begunca.
- **Premestitev** pomeni transfer osebe z mednarodno zaščito (ali osebe, ki je zaprosila za mednarodno zaščito) iz države članice EU, ki ji je priznala zaščito (ali je odgovorna za obravnavanje njene prošnje), v drugo državo članico, kjer ji bo priznana podobna zaščita (v kateri bo pregledana njihova vloga).
- **Prosimer za azil** je migrant, ki zaprosi za zaščito na podlagi Ženevske konvencije iz leta 1951⁸⁴ (mednarodna zaščita) ali nacionalne zakonodaje o beguncih (nacionalna zaščita).
- **Upravičenec do humanitarne zaščite** je migrant, ki ji je priznana zaščita v skladu z nacionalno zakonodajo. Po mnenju EMN je humanitarna zaščita oblika zaščite, ki ni harmonizirana v EU in ki jo – razen v nekaterih državah članicah – danes običajno nadomešča subsidiarna zaščita.
- **Upravičenec do subsidiarne zaščite** je migrant, ki ne izpolnjuje pogojev za begunca v strogem pomenu Ženevske konvencije (tj. ne obstaja „utemeljen strah pred preganjanjem“), v zvezi s katerimi pa vendar obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje,

da bi se ta oseba, če bi se vrnila v svojo izvirno državo, ali v primeru osebe brez državljanstva v državo prejšnjega običajnega prebivališča, soočila z resničnim tveganjem, da utrpi resno škodo (kot so usmrtitev, mučenje, konflikt ali hude kršitve človekovih pravic).

Poleg beguncev obstaja torej še več različnih kategorij migrantov. Oseba, ki prosi za zaščito, se očitno razlikuje od drugih kategorij migrantov, ki migrirajo zaradi zaposlitve, združitve družine, študija ali raziskovanja.

Drugi uporabni termini, ki temeljijo na terminologiji Eurostata⁸⁵, so:

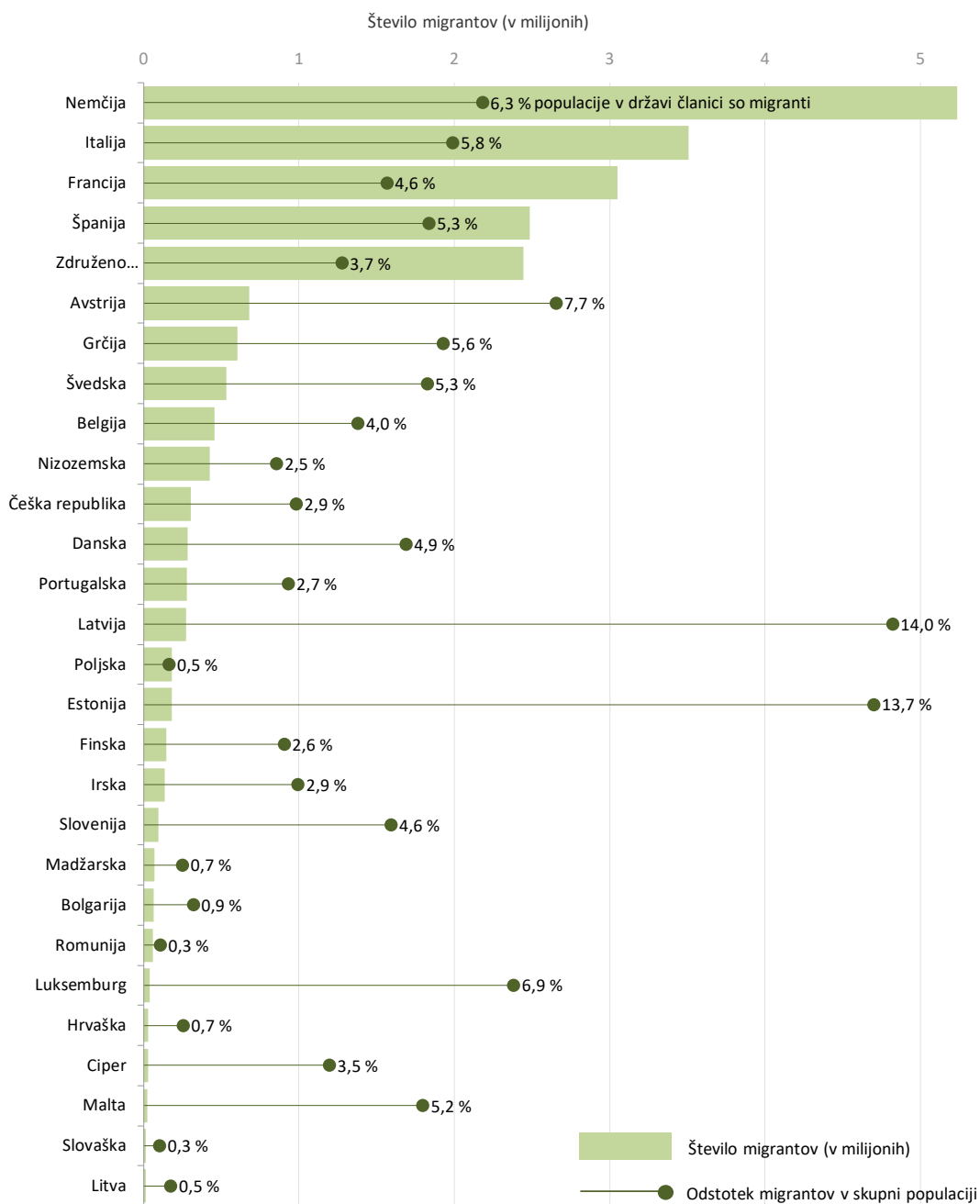
- **Dokončna odločba** o prošnjah za azil pomeni odločbo, izdano na končni stopnji azilnega postopka, ki sledi pritožbi zavrženega prosilca za azil v predhodni fazi procesa.
- **Dovoljenje za prebivanje** je vsako dovoljenje organov države članice EU, ki velja najmanj tri mesece in migrantom omogoča, da zakonito prebivajo na njenem ozemlju.
- **Odločba na prvi stopnji** o prošnji za azil pomeni odločbo, ki jo je izdal odgovorni organ na prvi stopnji azilnega postopka v državi gostiteljici. Lahko je pozitivna (azil odobren) ali negativna (prošnja zavrnjena). V primeru negativne odločbe lahko prosilec za azil vložiti pritožbo.
- **Prosilec, ki prvič zaproša za azil**, je oseba, ki je v referenčnem obdobju prvič vložila prošnjo za mednarodno zaščito v zadevni državi članici, ne glede na to, da se je ugotovilo, da je zaprosila za azil tudi v drugi državi članici.

Druga terminologija

- **Evropska mreža za vključevanje (European Integration Network (EIN))** spodbuja sodelovanje z nacionalnimi, lokalnimi in regionalnimi subjekti ter drugimi mrežami na ravni EU na področjih, povezanih z vključevanjem migrantov. Je eden od ukrepov akcijskega načrta za vključevanje, ki ga izvaja Komisija. Nadomestila je prejšnjo mrežo nacionalnih kontaktnih točk za vključevanje.
- **Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP)** je sklad, iz katerega se zagotavlja finančni prispevek Unije za programe razvoja podeželja. Namenjen je spodbujanju konkurenčnosti kmetijstva, zagotavljanju trajnostnega upravljanja naravnih virov in podnebnih ukrepov ter doseganju uravnovešenega teritorialnega razvoja podeželskih gospodarstev, vključno z ustvarjanjem in ohranjanjem delovnih mest.
- **Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR)** je namenjen pomoči ribičem pri prehodu na trajnostni ribolov in podpori obalnim skupnostim pri diverzifikaciji njihovega gospodarstva.
- **Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR)**: cilj Evropskega sklada za regionalni razvoj je okrepitev gospodarske in socialne kohezije v Evropski uniji, in sicer z odpravljanjem glavnih regionalnih neravnovesij s finančno podporo za izgradnjo infrastrukture in za produktivne naložbe za ustvarjanje delovnih mest, v glavnem za podjetja.
- **Evropski socialni sklad (ESS)** je namenjen spodbujanju visoke stopnje zaposlenosti in kakovosti delovnih mest, spodbujanju visoke ravni izobraževanja in usposabljanja za vse, boju proti revščini in krepitvi socialne vključenosti, s čimer prispeva h krepitvi ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v Evropski uniji.

- **Evropski strukturni in investicijski skladi (skladi ESI):** več kot polovica financiranja EU se zagotavlja v okviru petih evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Skupaj jih upravljajo Evropska komisija in države članice EU. Ti skladi so: Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski socialni sklad (ESS), Kohezijski sklad (KS), Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR).
- **Integracija/vključevanje:** v skladu s skupnimi temeljnimi načeli politike vključevanja priseljencev je vključevanje dinamičen, dvosmeren proces vzajemnega prilagajanja priseljencev in rezidentov v državi članici. Integracija in vključevanje se pogosto uporabljata kot sopomenki: integracija se uporablja pogosteje, ko se govori o ukrepih za dejansko izvajanje temeljnih pravic ali vrednot (kot so zapisane v členu 2 PDEU), vključevanje pa v kontekstu socialno-ekonomskih ukrepov.
- **Kohezijska politika** je eno največjih področij porabe proračuna EU. Njen cilj je zmanjšati razvojne razlike med različnimi regijami s prestrukturiranjem nazadujočih industrijskih območij in diverzifikacijo podeželja ter spodbujati čezmejno, transnacionalno in medregionalno sodelovanje. Financira se iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS) in Kohezijskega sklada.
- **PDEU:** Pogodba o delovanju Evropske unije.
- **Pobuda za zaposlovanje mladih** je namenjena finančni podpori regijam, katerih stopnje brezposelnosti mladih presegajo 25 %.
- **Sklad za azil, migracije in vključevanje (AMIF)** je namenjen spodbujanju učinkovitega upravljanja migracijskih tokov ter izvajanja, krepitve in razvoja skupnega pristopa Unije k azilu in priseljevanju.
- **Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD)** prispeva k blažitvi najhujših oblik revščine z zagotavljanjem nefinančne pomoči najbolj ogroženim osebam v obliki hrane in/ali osnovne materialne pomoči ter dejavnosti socialnega vključevanja za najbolj ogrožene osebe.
- **Vrhovne revizijske institucije (VRI)** so nacionalni organi, odgovorni za revizijo prihodkov in porabe države. V vsaki državi članici EU je ena vrhovna revizijska institucija, Evropsko računsko sodišče pa je vrhovna revizijska institucija EU.

Priloga II

Število migrantov v državah članicah in njihov odstotek v populaciji

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Eurostata iz marca 2018

Priloga III

Anketa o vključevanju migrantov

Odgovore na anketo smo prejeli med 18. oktobrom in 20. decembrom 2017. Odgovorile so vse članice Evropske mreže za vključevanje, prejeli pa smo 32 odgovorov: štiri iz Belgije (bruseljska regija, nemško govoreča skupnost, flamska regija in valonska regija), po enega iz preostalih 27 držav članic in enega iz Norveške.

V nadaljevanju predstavljamo število odgovorov na posamezna vprašanja. Vsi člani mreže niso odgovorili na vsa vprašanja. Številke predstavljajo število članov mreže, ki so odgovorili na posamezno vprašanje iz ankete, in ne ustrezajo številu držav članic.

Vprašanje 1 — Ime in kontaktni podatki osebe, ki izpolnjuje to anketo

Vprašanje 2 — Katere so ciljne skupine vaše politike vključevanja?		
	Označite ustrezno	Označite, če obstaja poseben poudarek ⁴
Oseba, ki prosi za zaščito ali ki je upravičena do zaščite		
Begunci	29	20
Upravičenci do subsidiarne zaščite	27	17
Upravičenci do humanitarne zaščite	21	12
Prosilci za azil	20	6
Drugi migranti		
Družinski člani	26	5
Visokousposobljeni delavci	16	4
Raziskovalci	15	4
Študenti	18	5
Drugi delavci	20	3
Osebe brez državljanstva	19	4
Otroci migranti ¹	25	11
Migrantke	23	7
Mladi migranti	26	6
Migranti z bivališčem na podeželskih območjih	20	3
Novo prispeli ² migranti z dovoljenjem za prebivanje	23	8
Državljeni, rojeni v drugi državi ³	14	5
Državljeni EU ³	14	4

Opombe: ¹ Tj. mladoletni migranti, s spremstvom ali brez. ² Manj kot eno leto trajajoče zakonito prebivanje v državi gostiteljici. ³ Se ne štejejo za migrante iz držav zunaj EU. ⁴ Označite, če obstajajo specifični ukrepi ali če je na zadevno skupino usmerjen pomemben del financiranja.

Vprašanje 3 — Kako naslednji dejavniki prispevajo k uspešnosti vključevanja migrantov? ¹			
	Negativno	Pozitivno	Ni učinka
Gospodarsko in politično okolje			
Gospodarsko okolje (stopnja zaposlenosti, demografske spremembe itd.)	11	22	3
Politično okolje	8	23	3
Financiranje za vključevanje			
Razpoložljivost in dostopnost sredstev EU	1	28	0
Razpoložljivost in dostopnost nacionalnih, regionalnih in/ali lokalnih sredstev	2	26	3
Politika vključevanja			
Obstaja politika vključevanja na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni	0	30	1
Kakovost zasnove politike na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni	0	27	2
Vključevanje politike vključevanja v druge relevantne politike	0	27	3
Vloga nevladnih organizacij in drugih deležnikov	0	31	0
Usklajevanje med različnimi ravni upravljanja	0	28	2

Institucionalne enote, ki delujejo na področju vključevanja migrantov	0	24	3
Spremljanje politike	0	24	5
Pravo Unije in instrumenti politike EU	2	26	4
Odnos do vključevanja			
Protidiskriminacijski ukrepi v državi	2	28	1
Odnos prebivalstva v državi gostiteljici	6 ²	19	3
Odnos migrantov	1	21	5
Spodbujanje ozaveščenosti o koristih vključevanja	0	24	4
Zakonske pravice državljanov tretjih držav			
Dostop do trga delovne sile	1	29	0
Dostop do združitve družine	1	27	1
Dostop do državljanstva/dolgotrajnega prebivanja	0	26	3
Dostop do socialnih in zdravstvenih storitev	2	29	0
Dostop do nastanitve	3	24	2
Dostop do izobraževanja	0	28	1
Znanja in izobrazba			
Državljan tretjih držav znajo jezik države gostiteljice	4	26	2
Postopki za priznavanje kvalifikacij	4	26	1
Stopnja izobrazbe migrantov	4	18	8

Opomba: ¹ V nekaterih primerih so anketiranci pri posameznem dejavniku navedli več kot eno vrsto učinka. Zato je lahko skupno število odgovorov za vsak dejavnik večje od skupnega števila anketirancev. ² Dva anketiranca sta navedla, da ima odnos prebivalstva v državi gostiteljici tako pozitiven kot negativen učinek.

Vprašanje 4 – Ali je vaša država zaradi nedavnega (od leta 2014) migracijskega izziva za EU spremenila kak vidik politike vključevanja, ki jo izvaja?	
	Označite ustrezno
Pripravljene so bile nacionalne, regionalne in/ali lokalne strategije/akcijski načrti	22
Spremembe v dodeljevanju sredstev za vključevanje migrantov	22
Ustanovljen je bil nov subjekt, ki deluje na področju posebnega vidika politike, ali pa so bile obstoječemu subjektu dodeljene dodatne funkcije	17
Potrebe migrantov so bile znova ocenjene	14
Osredotočenost je bila preusmerjena na drugo ciljno skupino (npr. begunci, mladi migranti itd.)	16
Razviti so bili dodatni ukrepi	15
Razvitih je bilo več kazalnikov	7
Drugo (prosimo, opredelite)	3

Vprašanje 5 – Ali obstajajo študije/dokazi o učinkih politike vključevanja vaše države na vključevanje migrantov?	
Da – 22	Ne – 9

Vprašanje 6 – Katera sredstva uporablja vaša država za izvajanje ukrepov za vključevanje migrantov?		
Sredstva EU		
AMIF	Sklad za azil, migracije in vključevanje	30
Skladi SOLID	Splošni program za solidarnost in upravljanje migracijskih tokov, ki ga sestavljajo štiri skladi (Evropski sklad za vključevanje, Evropski sklad za begunce, Sklad za zunanje meje in Evropski sklad za vračanje)	23
EKSRP	Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja	3
ESPR	Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo	0
ESS	Evropski socialni sklad	23
ESRR	Evropski sklad za regionalni razvoj	5
FEAD	Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim	4
EaSI	Program Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije	1
Obzorje 2020	Okvirni program EU za raziskave in inovacije	1
YEI	pobuda za zaposlovanje mladih	1
Erasmus+	program Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport	6
COSME	Program za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja	0
Program Evropa za državljane		0

Program za pravice, enakost in državljanstvo	0
Program za pravosodje	0
Nacionalna sredstva	24

Vprašanje 7 – Ali sta znana število migrantov, ki prejemajo podporo, in ustrezeni znesek financiranja (prevzete obveznosti) iz sredstev EU in nacionalnih sredstev?

Da – 6	Delno – 20	Ne – 5
--------	------------	--------

Vprašanje 8 – Ali sta število migrantov, ki prejemajo podporo, in ustrezno financiranje iz sredstev EU in nacionalnih sredstev podrobno prikazana po skupinah migrantov (npr. delavci, begunci, družinski člani itd.)?

Sredstva EU	Da za vsa sredstva	Da za nekaj sredstev	Ne
	1	10	18
Nacionalna sredstva	Da za vsa sredstva	Da za nekaj sredstev	Ne
	2	5	16

Vprašanje 9 – Ali imate organ, ki usklajuje delovanje različnih subjektov, odgovornih za izvajanje ukrepov na področju vključevanja migrantov?

Da – 26	Ne – 5
---------	--------

Vprašanje 10 – Ali pri izvajanju ukrepov v vaši državi različni skladi EU podpirajo intervencije iste vrste za isto ciljno skupino?

Da – 2	Delno – 8	Ne – 19
--------	-----------	---------

Vprašanje 11 – Prosimo, navedite skupno število in ustrezno razčlenitev subjektov, odgovornih za izvajanje in spremljanje ukrepov, ki se nanašajo na vključevanje migrantov.

Opomba: Za odgovor na to vprašanje so bili uporabljeni različni pristopi. Rezultati tako niso smiselni in zato tudi niso predstavljeni.

	Skupaj
Izvajanje nacionalnih skladov	
Ministrstva (ali njihovi oddelki)	
Drugo (prosimo, opredelite)	
Drugo (prosimo, opredelite)	
Izvajanje skladov EU	
Organi upravljanja	
Posredniški organi	
Pristojni organi	
Pooblaščen organi	
Drugo (prosimo, opredelite)	
Drugo (prosimo, opredelite)	
SKUPAJ	

Vprašanje 12 – Ali se v vaši državi uporabljajo kazalniki Zaragoza?

	Uporabljajo se vsi kazalniki	Kazalniki se delno uporabljajo	Kazalniki se ne uporabljajo
Zaposlovanje	1	13	16
Izobraževanje	1	14	15
Socialna vključenost	3	11	16
Aktivno državljanstvo	2	11	17

Vprašanje 13 – Ali se v vaši državi za spremljanje razvoja politike vključevanja uporabljajo drugi kazalniki?

Da – 16	Ne – 15
---------	---------

Vprašanje 14 – Ali ima vaša država članica kakršna koli pravila, ki omejujejo zbiranje podatkov po skupinah migrantov?

Da – 10	Ne – 20
---------	---------

Vprašanje 15 – Prosimo, navedite dva primera projektov, financirana s sredstvi EU, ki se izvajata v vaši državi in sta zelo pomembna za vključevanje migrantov (za dve različni področji vključevanja in za programsko obdobje 2014–2020).

Vprašanje 16 – Ali menite, da je bila podpora, ki jo za razvoj in izvajanje politike vključevanja v vaši državi zagotavlja Evropska Komisija, relevantna?			
Relevantna – 19	Delno ali ne v celoti relevantna – 8	Ni bila relevantna – 0	Podpora ni bila zagotovljena – 2

Vprašanje 17 – Za kateri vidik podpore Komisije menite, da je najkoristnejši?

Vprašanje 18 – Kako bi bilo mogoče izboljšati podporo Komisije?

Vprašanje 19 – Ali vaša država meni, da bi bilo treba pristojnosti EU na področju vključevanja migrantov okrepiti? Opomba: Številke predstavljajo število odgovorov za vsako kategorijo.	
Da – 9	Ne – 20

Priloga k raziskavi – Prosimo, označite področja v okviru vključevanja, na katerih se v programskem obdobju 2014–2020 izvajajo ukrepi za vključevanje migrantov.

Sklad EU	Ukrepi za vključevanje	Označite ustrezno	Sklad EU	Ukrepi za vključevanje	Označite ustrezno
AMIF	Zaposlovanje	12	FEAD	Zaposlovanje	0
	Izobraževanje	24		Izobraževanje	0
	Poklicno usposabljanje	11		Poklicno usposabljanje	0
	Nastanitev	16		Nastanitev	0
	Zdravje	16		Zdravje	0
	Socialna vključenost	26		Socialna vključenost	4
ESS/ pobuda za zaposlovanje mladih	Zaposlovanje	15	ESRR	Zaposlovanje	0
	Izobraževanje	8		Izobraževanje	0
	Poklicno usposabljanje	13		Poklicno usposabljanje	2
	Nastanitev	2		Nastanitev	2
	Zdravje	2		Zdravje	3
	Socialna vključenost	14		Socialna vključenost	3
EKSRP	Zaposlovanje	0	ESPR	Zaposlovanje	0
	Izobraževanje	0		Izobraževanje	0
	Poklicno usposabljanje	0		Poklicno usposabljanje	0
	Nastanitev	0		Nastanitev	0
	Zdravje	0		Zdravje	0
	Socialna vključenost	2		Socialna vključenost	0

Priloga IV – Časovnica okvira EU za vključevanje migrantov

Priloga V**Trenutno veljavne direktive, ki se nanašajo na vključevanje migrantov***Direktive v okviru evropske politike zakonitih migracij*

Direktiva	Namen	Status
Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/51/EU	Rezidenti za daljši čas – vsem migrantom, ki zakonito prebivajo na ozemlju ene od držav EU neprekinjeno vsaj pet let, se dodeli status „rezident za daljši čas“.	Javno posvetovanje o preverjanju ustreznosti (pobuda REFIT) je bilo zaključeno 18. septembra 2017. Opomba: Pobuda REFIT je proces, v okviru katerega se analizirajo obstoječa zakonodaja in ukrepi, da bi se zagotovilo, da se koristi zakonodaje EU dosegajo z najnižjimi stroški za deležnike, državljane in javne uprave ter da se regulativni stroški, kadar je le mogoče, zmanjšajo brez vpliva na cilje politike, za katere si prizadeva neka pobuda.
Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003.	Združitev družine — sklopi pravil in pogojev, v skladu s katerimi migrant, ki zakonito prebiva v EU, pripelje svojega zakonca, mladoletne otroke in otroke svojega zakonca, ki so državljani tretje države članice, v državo članico, v kateri prebiva.	
Direktiva 2011/98/EU z dne 13. decembra 2011.	Enotno dovoljenje – Enotni postopek obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter skupni sklop pravic za delavce migrante, ki zakonito prebivajo v državi članici.	
Direktiva 2014/66/EU z dne 15. maja 2014	Osebe, premeščene znotraj podjetja — Pogoji za vstop in prebivanje migrantov za omogočanje lažjega ppremeščanja znotraj podjetja.	
Direktiva 2014/36/EU z dne 26. februarja 2014	Sezonski delavci — Minimalna pravila za sprejem nizkokvalificiranih delavcev migrantov.	
Direktiva 2016/801/EU z dne 11. maja 2016	Študenti in raziskovalci — Nova pravila za vstop in prebivanje študentov in raziskovalcev migrantov, pa tudi za učence, pripravnike, prostovoljce in varuške au pair.	Od marca 2018 v postopku revizije : Predlog Komisije COM(2016) 378
Direktiva Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 ¹	Modra karta EU (v postopku revizije) – Pogoji za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve visokousposobljenih oseb.	

Direktive v okviru druge faze skupnega evropskega azilnega sistema

Direktiva 2013/32/EU z dne 26. junija 2013 (prenovitev)	Revidirani azilni postopki — Določa skupne postopke za priznanje in odvzem mednarodne zaščite.	Od marca 2018 v postopku revizije : Predlog Komisije COM(2016) 467
Direktiva 2013/33/EU z dne 26. junija 2013 (prenovitev)	Revidirani pogoji za sprejem prosilcev za azil – Določa standarde za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito.	Od marca 2018 v postopku revizije : Predlog Komisije COM(2016) 465
Direktiva 2011/95/EU z dne 13. decembra 2011 (prenovitev)	Revidirana direktiva o pogojih – Standardi glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite.	Od marca 2018 v postopku revizije : Predlog Komisije COM(2016) 466
Direktiva Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001	Začasna zaščita – Najnižji standardi za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in ukrepi za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb.	Ta direktiva se doslej še ni uporabila. Komisija je leta 2016 izvedla evalvacijo.

Opomba: Danska na področju migracij, vizumov in azila ne uporablja pravil EU. Irska in Združeno kraljestvo izbirata v vsakem posameznem primeru, ali bosta pravila sprejela ali ne.

¹ Ta predlog vključuje tudi spremembe Direktive Sveta 2003/109/ES.

Vir: Evropsko računsko sodišče

Priloga VI**Pogoji za vključevanje v migracijski zakonodaji EU**

	Dovoljenje za prebivanje	Dostop do zaposlitve	Dostop do izobraževanja	Priznavanje kvalifikacij	Dostop do socialne varnosti	Dostop do zdravstvenega varstva	Pravica do združitve družine	Svoboda gibanja
Prosilci za azil Direktiva 2013/33/EU	Ni v direktivi	Najpozneje 9 mesecev od datuma vložitve prošnje za mednarodno zaščito	Za mladoletne osebe: enako kot za državljane države članice	Ni v direktivi		Vsaj nujna oskrba in osnovno zdravljenje bolezni in resnih duševnih motenj	Izključena z Direktivo 2003/86	V državi članici gostiteljici ali na določenem območju
Begunci Direktiva 2011/95/EU	Najmanj 3 leta, z možnostjo podaljšanja	Tako po priznanju statusa	Enako kot za državljane države članice				Dovoljena	Enaka kot za druge migrante, ki zakonito prebivajo v EU
Upravičenci do subsidiarne zaščite Direktiva 2011/95/EU	Najmanj 1 leto, z možnostjo podaljšanja		Enako kot za državljane države članice		Lahko je omejen na osnovne ugodnosti	Enako kot za državljane države članice	Izključena z Direktivo 2003/86	
Družinski člani Direktiva 2003/86/ES	1 leto, z možnostjo podaljšanja	Enako kot za državljane države članice, vendar lahko država članica omeji dostop	Enako kot za državljane države članice	Ni v direktivi		Združevalec družine zagotovi zdravstveno zavarovanje	Ni relevantno	Ni v direktivi
Visokousposobljeni delavci Direktiva 2009/50/ES	1 do 4 leta, z možnostjo podaljšanja, kakor določi država članica Če pogodba o zaposlitvi traja manj kot 2 leti: trajanje pogodbe + 3 mesece	Prve 2 leti omejen na dejavnosti, ki ustrezajo pogojem za sprejem Po tem času lahko država članica odobri enako obravnavo kot za svoje državljane	Enako kot za državljane države članice				Dovoljena	Dovoljena
Sezonski delavci Direktiva 2014/36/EU	Med 5 in 9 mesecev v katerem koli 12-mesečnem obdobju	Omejen na posebno zaposlitev, odobreno na podlagi dovoljenja	Enako kot za državljane države članice, vendar lahko država članica omeji dostop	Enako kot za državljane države članice	Enako kot za državljane države članice, vendar lahko ta izvzame družinske dodatke in nadomestilo za brezposelnost	Ni v direktivi	Izključena s členom 3 Direktive 2003/86	Dovoljena
Oseba, premeščena znotraj podjetja Direktiva 2014/66/EU	Največ 3 leta za poslovodne delavce in strokovnjake ter 1 leto za zaposlene na usposabljanju	Omejen na posebno zaposlitev, odobreno na podlagi dovoljenja	Ni v direktivi	Enako kot za državljane države članice		Ni v Direktivi 2014/66/EU	Dovoljena	Dovoljena
Drugi delavci migranti Direktiva 2011/98/EU	Ni v direktivi	Samo za dejavnost, odobreno v dovoljenju	Enako kot za državljane države članice			Enako kot za državljane države članice, vendar lahko država članica omeji dostop	Dovoljena	Dovoljena

	Dovoljenje za prebivanje	Dostop do zaposlitve	Dostop do izobraževanja	Priznavanje kvalifikacij	Dostop do socialne varnosti	Dostop do zdravstvenega varstva	Pravica do združitve družine	Svoboda gibanja
Raziskovalci, študenti, usposabljanje, prostovoljno delo, izmenjava učencev, varuške au pair Direktiva (EU) 2016/801	V času trajanja dejavnosti Za raziskovalce in študente se lahko podaljša za vsaj 9 dodatnih mesecev	Dovoljen raziskovalcem in študentom po zaključku raziskav ali študija	Enako kot za državljane države članice. Država članica ga lahko omeji, če ni vzajemnosti z državo porekla migranta	Enako kot za državljane države članice	V pristojnosti držav članic	Potreba po zdravstvenem zavarovanju za čas bivanja	Dovoljena za raziskovalce	Dovoljena
Rezidenti za daljši čas Direktiva 2003/109/ES	Najmanj 5 let, lahko se podaljša na zahtevo	Enako kot za državljane države članice					Dovoljena	Dovoljena

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi migracijske zakonodaje EU

Priloga VII

Pregled upravičenih ukrepov v zvezi z vključevanjem v okviru sklada AMIF, skladov ESI in sklada FEAD

V tej Prilogi je povzetek podobnih intervencij različnih skladov EU v okviru deljenega upravljanja za vsak ukrep v zvezi z vključevanjem migrantov, določen v uredbi o skladu AMIF (člen 9 Uredbe št. 516/2014).

	Prednostna področja ukrepanja v okviru sklada AMIF	FEAD	ESS	ESRR	EKSRP	ESPR
Vključevanje	Vzpostavitev in razvoj strategij vključevanja, vključno z analizo potreb, izboljšanjem kazalnikov vključevanja, ocenjevanjem	Ne	Da	Ne	Ne	Ne
	Svetovanje in pomoč na področjih, kot so nastanitev, sredstva za preživljanje, upravno in pravno svetovanje, zdravstveno varstvo, psihološka oskrba in socialno varstvo, otroško varstvo in združitev družine	Da ¹	Delno	Delno ⁵	Da (večinoma lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost /LEADER)	Ne
	Ukrepi za uvajanje državljanov tretjih držav v gostiteljsko družbo in ukrepi, ki jim omogočajo, da se tej družbi prilagodijo, ukrepi, ki zagotavljajo, da se seznani s svojimi pravicami in dolžnostmi, ukrepi za sodelovanje v civilnem in kulturnem življenju ter ukrepi, ki omogočajo uveljavljanje vrednot iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah	Da ¹	Da ⁴	Ne	Ne	Ne
	Izobraževanje in usposabljanje, vključno z jezikovnim usposabljanjem in pripravljanimi ukrepi za lažji dostop do trga dela	Ne	Da	Delno ⁵	Da	Da
	Ukrepi za spodbujanje samostojnosti migrantov, vključno z ukrepi, s katerimi se jim omogoči, da se preživljajo sami	Da ²	Da ⁴	Delno ⁶	Da	Delno ⁸
	Ukrepi za spodbujanje smiselnih stikov in konstruktivnega dialoga med migranti in gostiteljsko družbo, ukrepi za spodbujanje sprejemanja v gostiteljski družbi	Ne	Da	Ne	Da	Da ⁹
	Ukrepi, ki spodbujajo javne in zasebne službe, da migrantom omogočijo enak dostop in enako obravnavo, vključno s prilagajanjem teh služb na delo z migranti	Da ¹	Da	Da ⁷	Da	Ne
	Razvoj zmogljivosti upravičencev	Da ³	Da	Da	Ne	Ne

Opombe:

¹ (OP II) Zaradi njihove vključitve v družbo.

² (OP II) Zaradi njihove vključitve v družbo (poleg aktivnih ukrepov na trgu dela).

³ Za partnerske organizacije.

⁴ Kadar so ti ukrepi del integriranega sklopa ukrepov za pomoč prosilcem za azil pri vključevanju na trg dela.

⁵ Ker lahko ESRR vlaga v gradnjo/obnovo socialne infrastrukture za migrante.

⁶ Na primer z zagonskimi podjetji, mikropodjetji, podporo za samozaposlitev.

⁷ Zlasti z naložbami v infrastrukturni razvoj javnih storitev.

⁸ Če je podpora povezana z zagonskim podjetjem.

⁹ V okviru lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost (z izjemo infrastrukture).

Vir: obvestilo Komisije z naslovom *Synergies between the AMIF and other EU funding instruments in relation to reception and integration of asylum seekers and other migrants* ter službe Komisije

KONČNE OPOMBE

- ¹ Podatek za leto 2014. Eurostat, *Migrant integration*, izdaja 2017, na podlagi modula *ad hoc* LFS; podatek ne zajema Danske, Irske in Nizozemske.
- ² Statistika Eurostata o dovoljenjih za prebivanje iz marca 2018.
- ³ *JRC Working papers in Economics and Finance, 2017/4, Long-term Social, Economic and Fiscal Effects of Immigration into the EU: The Role of the Integration Policy*, Artis Kancs in Patrizio Lecca, 2017.
- ⁴ *Common basic principles for immigrant integration policy*, sklepi Sveta za pravosodje in notranje zadeve iz novembra 2004.
- ⁵ EIN združuje predstavnike nacionalnih javnih organov iz vseh 28 držav članic EU ter Islandije in Norveške. Njen cilj je spodbujati sodelovanje z nacionalnimi, lokalnimi in regionalnimi subjekti ter drugimi mrežami na ravni EU na področjih, povezanih z vključevanjem migrantov. Je eden od ukrepov akcijskega načrta za vključevanje, ki ga izvaja Komisija in ki je nadomestil prejšnjo mrežo nacionalnih kontaktnih točk za vključevanje.
- ⁶ Prejeli smo 32 odgovorov: štiri iz Belgije (bruseljska regija, nemško govoreča skupnost, flamska regija in valonska regija), po enega iz preostalih 27 držav članic in enega iz Norveške.
- ⁷ Vrhovne revizijske institucije so predložile 78 poročil, vendar jih je bilo 34 zunaj vsebinskega obsega tega informativnega dokumenta, saj so obravnavala npr. varnost in azil ali posebne vidike lokalnega finančnega upravljanja.
- ⁸ Posebno poročilo Sodišča št. 6/2017 – Odziv EU na begunsko krizo: pristop po načelu žariščnih točk.
- ⁹ Posebno poročilo št. 22/2012 – Ali Evropski sklad za vključevanje in Evropski sklad za begunce uspešno prispevata k vključevanju državljanov tretjih držav?
- ¹⁰ Letno poročilo Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2015 (UL 2016/C 375/01) in Letno poročilo Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2016 (UL C 322, 28.09.2017).
- ¹¹ EMM zagotavlja informacije o migracijah in azilu zaradi podpiranja oblikovanja politik v Evropski uniji, https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.
- ¹² Na podlagi pogodbe je mogoče določiti ukrepe, „s katerimi se omogočijo spodbude in podpora dejavnostim držav članic zaradi pospeševanja vključevanja državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na njihovem ozemlju, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in upravnih predpisov držav članic.“ Člen 79(4) PDEU (UL C 326, 26.10.2012, str. 47–390).
- ¹³ UL C 340, 10.11.1997, str. 1–144.
- ¹⁴ Program iz Tampereja je petletni program Evropskega sveta za pravosodje in notranje zadeve za obdobje 1999–2004, dogovorjen na zasedanju Sveta 15. in 16. oktobra 1999.
- ¹⁵ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2013 o vključevanju migrantov, njegovih učinkih na trg dela ter zunanji razsežnosti koordinacije v zvezi s socialno varnostjo v EU.
- ¹⁶ Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic o vključevanju državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v EU, z dne 5. in 6. junija 2014.

-
- ¹⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Evropski program za vključevanje državljanov tretjih držav“, COM (2011) 455 final, in *Commission Staff Working Paper: EU initiatives supporting the integration of third-country nationals*, SEC (2011) 957 final, oba dokumenta z dne 20. julija 2011.
- ¹⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom Akcijski načrt za vključevanje državljanov tretjih držav, 7.6.2016, COM (2016) 377 final.
- ¹⁹ Generalni direktorat za pravosodje, svobodo in varnost, Priročnik o integraciji za oblikovalce politik in strokovne delavce. Na voljo so tri izdaje: november 2004, maj 2007 in april 2010.
- ²⁰ <https://ec.europa.eu/migrant-integration/home>.
- ²¹ Danska na področju migracij, vizumov in azila ne uporablja pravil EU. Irska in Združeno kraljestvo se v vsakem posameznem primeru odločata, ali bosta pravila sprejela ali ne.
- ²² Glej na primer naslednje študije Evropske migracijske mreže: *Family Reunification of Third-Country Nationals in the EU plus Norway: National Practices*, objavljeno aprila 2017, *Integration of beneficiaries of international/ humanitarian protection into the labour market: policies and good practices*, objavljeno julija 2016, *Migrant access to social security and healthcare: policies and practice*, objavljeno julija 2014; *Comparative Study of the Laws in the 27 EU Member States for Legal Immigration*, objavila Evropski parlament in IOM leta 2009; poročilo Migration Policy Group z naslovom *Strategic developments on migrant integration policies in Europe*, Huddleston in drugi, 2016.
- ²³ Glej predlog Komisije za direktivo o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito – COM (2016) 465 final z dne 13.7.2016 in poročilo Parlamenta z naslovom *Secondary movements of asylum-seekers in the EU asylum system*, objavljeno oktobra 2017.
- ²⁴ *Annual report on the 2016 activities of the Eurodac central system, including its technical functioning and security pursuant to Article 40(1) of Regulation (EU) No 603/2013*, maj 2017.
- ²⁵ Glej na primer: i) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom Akcijski načrt za vključevanje državljanov tretjih držav, COM (2016) 377 final, 7.6.2016; ii) poročilo OECD z naslovom *Making Integration Work: Refugees and others in need of protection*, 2016 .
- ²⁶ Žariščne točke so bile opredeljene kot območja na zunanjih mejah EU z nesorazmernim migracijskim pritiskom. Glej Posebno poročilo Sodišča št. 6/2017 – Odziv EU na begunsko krizo: pristop po načelu žariščnih točk.
- ²⁷ Potreba po zagotovitvi poštene obravnave državljanov tretjih držav je navedena v dokumentu Skupni program za vključevanje, COM (2005) 389 final, 1.9.2005, dokumentu Evropski program za vključevanje državljanov tretjih držav, COM(2011) 455 final, 20.7.2011 in v Sklepih iz Tampereja, sprejetih 1999.
- ²⁸ Člena 10 in 18 PDEU.
- ²⁹ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, str. 22–26) in Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, str. 16–22).
- ³⁰ Glej na primer poročila Komisije Parlamentu in Svetu: 1) o uporabi Direktive Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, COM(2011) 585 final, 29.9.2011; in 2) o izvajanju Direktive 2009/50/ES o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve, COM(2014) 287 final, 22.5.2014.

-
- ³¹ Evropska migracijska mreža, *2016 Annual Report on Migration and Asylum*, 25. april 2017, končna različica (str. 56).
- ³² Posebni Evrobarometer 437, *Discrimination in the EU in 2015 – Summary*, oktober 2015, raziskavo je opravila družba TNS Opinion & Social na zahtevo Generalnega direktorata za pravosodje in potrošnike (GD JUST), usklajeval pa jo je Generalni direktorat za komuniciranje (Enota za strategijo, institucionalno komuniciranje in Evrobarometer GD COMM).
- ³³ Redni Evrobarometer 87, *Public opinion in the European Union*, pomlad 2017. Raziskavo je opravila družba TNS Opinion & Social na zahtevo Generalnega direktorata za komuniciranje.
- ³⁴ Poročilo Komisije Parlamentu in Svetu o uporabi Direktive Sveta 2000/43/ES in Direktive Sveta 2000/78/ES z, SWD(2014) 5 final, COM(2014) 2 final, 17.1.2014.
- ³⁵ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2013 o vključevanju migrantov, njegovih učinkih na trg dela ter zunanji razsežnosti koordinacije v zvezi s socialno varnostjo v EU.
- ³⁶ Jean-Claude Juncker, Nov začetek za Evropo: moj načrt za delovna mesta, rast, pravičnost in demokratične spremembe, politične usmeritve naslednje Evropske komisije, uvodna izjava na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta, „Za novo migracijsko politiko“, 15. julij 2014.
- ³⁷ Sporočilo Komisije z dne 13. maja 2015, Evropska agenda o migracijah, COM(2015) 240 final.
- ³⁸ Pakt za stabilnost in rast je določen v členih 121, 126 in 136 PDEU in Protokolu št. 12, ki je priložen PDEU. Pakt za stabilnost in rast se izvaja s sekundarno zakonodajo, in sicer Uredbo (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik (UL L 209, 2.8.1997, str. 1) in Uredbo (ES) št. 1467/97 z dne 7. julija 1997 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem (UL L 209, 2.8.1997, str. 6).
- ³⁹ Za več informacij o Paktu za stabilnost in rast glej *European Economy institutional paper 052* Generalnega direktorata Komisije za gospodarske in finančne zadeve, *Vade Mecum on the Stability growth Pact*, ISSN 2443–8014, marec 2017.
- ⁴⁰ Za več informacij o pogojih glede prožnosti glej Sporočilo Komisije COM (2015) 12 final z dne 12.1.2015 z naslovom Kako čim boljše izkoristiti prožnost v okviru obstoječih pravil Pakta za stabilnost in rast in Skupno dogovorjeno stališče o prožnosti, ki ga je potrdil Svet ECOFIN (februarja 2016).
- ⁴¹ Glej člen 126(2) PDEU, člena 5.1 in 6.3 Uredbe 1466/97 ter člen 2(1) Uredbe 1467/97.
- ⁴² Glej informativno gradivo Generalnega direktorata Komisije za ekonomske in finančne zadeve za Ekonomsko-finančni odbor, *Orientation for the SGP treatment of refugee-related budgetary costs*, Ares(2015) 4678008, 29.10.2015.
- ⁴³ Glej priporočila za posamezne države za zadevne države za leti 2016 in 2017.
https://ec.europa.eu/info/european-semester/european-semester-timeline/eu-country-specific-recommendations/2016-european_en.
- ⁴⁴ Evropski semester je cikel usklajevanja ekonomskih politik, ki traja od novembra do julija naslednjega leta. Njegov namen je zagotoviti usklajenost in osredotočenost posameznih prizadevanj držav članic, da bi ta dosegla želeni učinek na rast. Komisija izvede podrobno analizo nacionalnih programov gospodarskih in strukturnih reform ter oblikuje priporočila za posamezne države za naslednjih 12–18 mesecev. Svet razpravlja o teh priporočilih in jih uradno sprejme, nato pa jih potrdi Evropski svet. Države članice torej pred dokončno pripravo svojih proračunov za naslednje leto dobijo nasvete v zvezi s politikami.
- ⁴⁵ Od januarja 2018. Sklep (EU) 2015/2248 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. oktobra 2015 o uporabi instrumenta prilagodljivosti za takojšnje proračunske ukrepe v okviru evropske agende

- o migracijah (UL L 318, 4.12.2015, str. 36–37), Sklep (EU) 2016/253 Evropskega parlamenta in Sveta 25. novembra 2015 o uporabi instrumenta prilagodljivosti za takojšnje proračunske ukrepe za obravnavo begunske krize (UL L 47, 24.2.2016, str. 6–7), Sklep (EU) 2017/342 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o uporabi instrumenta prilagodljivosti za financiranje takojšnjih proračunskih ukrepov za obravnavo trenutne migracijske, begunske in varnostne krize (UL L 50, 28.2.2017, str. 53–54), Sklep (EU) 2018/8 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o uporabi instrumenta prilagodljivosti za financiranje takojšnjih proračunskih ukrepov za obvladovanje trenutnih izzivov migracij, pritokov beguncev in varnostnih groženj (UL L 3, 6.1.2018, str. 5–6) in Sklep (EU) 2018/51 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o uporabi instrumenta prilagodljivosti za financiranje Evropskega sklada za trajnostni razvoj (UL L 7, 12.1.2018, str. 37–38).
- ⁴⁶ Sklep (EU) 2017/339 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o sprostitvi varnostne rezerve v letu 2016 in Sklep (EU) 2017/344 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o sprostitvi varnostne rezerve leta 2017.
- ⁴⁷ <https://ec.europa.eu/migrant-integration/main-menu/eus-work/actions>.
- ⁴⁸ Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic o vključevanju državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v EU, 15312/16, z dne 9. decembra 2016.
- ⁴⁹ Orodje za profiliranje znanj in spretnosti je na voljo na spletni strani: www.ec.europa.eu/migrantskills.
- ⁵⁰ Glede na podatke iz poročila Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) z naslovom *Together in the EU - Promoting the participation of migrants and their descendants*, objavljenega leta 2017, konec leta 2015 pet držav članic ni imelo nacionalne ali regionalne politike vključevanja. Dve od teh držav članic sta nato v naši raziskavi navedli, da sta oblikovali akcijske načrte.
- ⁵¹ Glej tudi poročilo Agencije EU za temeljne pravice (FRA) z naslovom *Together in the EU - Promoting the participation of migrants and their descendants*, objavljeno leta 2017.
- ⁵² Izjava, sprejeta na evropski ministrski konferenci o vključevanju v Zaragoza 15. in 16. aprila 2010 in potrjena na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve 3. in 4. junija 2010.
- ⁵³ Glej poročilo Eurostata *Zaragoza pilot study - Indicators of immigrant integration*, marec 2011, in poročilo, ki ga je naročil GD za migracije in notranje zadeve: *Using EU Indicators of Immigrant Integration*, marec 2013, Thomas Huddleston, Jan Niessen in Jasper Dag Tjaden.
- ⁵⁴ Raziskava o delovni sili EU (EU-LFS) in statistika EU o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC).
- ⁵⁵ To je nadaljnje poročilo po poročilu OECD, objavljenega leta 2015, z naslovom *Indicators of Immigrant Integration 2015, Settling In*, ki je na voljo na <http://www.oecd-ilibrary.org/content/book/9789264234024-en>.
- ⁵⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1851 z dne 14. junija 2016 o sprejetju programa priložnostnih modulov, ki zajema leta 2019, 2020 in 2021, za vzorčno raziskavo delovne sile (UL L 284, 20.10.2016, str. 1–4).
- ⁵⁷ Uredba Komisije (EU) št. 220/2010 z dne 16. marca 2010 o sprejetju programa priložnostnih modulov, ki zajemajo leta 2013 do 2015, za vzorčno raziskavo delovne sile (UL L 67, 17.3.2010, str. 1–3).
- ⁵⁸ MIPEX je projekt EU, ki ga sofinancira sklad AMIF, razvila pa sta ga *Barcelona Centre for International Affairs* in *Migration Policy Group*. V njegovem okviru se ocenjujejo sposobnosti držav, da migrantom zagotovijo mobilnost na trgu dela, izobraževanje, politično udeležbo, stalno prebivališče, dostop do državljanstva, zdravstveno varstvo in protidiskriminacijsko politiko. V njem je združenih 167 kazalnikov s tega področja. Več informacij: <http://mipex.eu/>.

-
- ⁵⁹ Agenda EU za mesta, ki se je začela izvajati maja 2016, spodbuja sodelovanje med državami članicami, mesti, Evropsko komisijo in drugimi deležniki, da bi se izkoristil celoten potencial in prispevek urbanih območij. Namen agende je opredeliti praktične zamisli na področjih zakonodaje EU, financiranja in izmenjave znanja. Agenda je sestavljena iz 12 prednostnih tem. Ena izmed njih je tudi „ vključevanje migrantov in beguncev“. To temo analizira partnerstvo za vključevanje migrantov in beguncev, v katerem so združena mesta, države članice in evropske institucije. Osredotoča se na srednjeročne in dolgoročne vidike vključevanja migrantov in beguncev, ki se nanašajo na sprejem in sodelovanje z lokalno skupnostjo, prebivališče, delo, izobraževanje in medsektorsko vprašanje ranljivih skupin. Koordinatorja sta mesto Amsterdam in Generalni direktorat Komisije za migracije in notranje zadeve (kot sokoordinator).
- ⁶⁰ Glej ukrep 7 (*Towards more evidence-based integration policies in cities: setting the agenda, exploring comparable indicators & developing a toolbox for good practice transfer*) Akcijskega načrta – partnerstva za vključevanje migrantov in beguncev na spletni strani <https://ec.europa.eu/futurium/en/inclusion-migrants-and-refugees/final-action-plan-partnership-inclusion-migrants-and-refugees>.
- ⁶¹ Člen 57 Uredbe (EU) št. 514/2014.
- ⁶² Podatki so iz poročila o izvajanju sklada AMIF za leto 2017, ki so ga države članice predložile marca 2018. Do 4. aprila 2018 poročila o izvajanju za leto 2017 za Grčijo še ni bilo na voljo. Komisija teh podatkov še ni potrdila.
- ⁶³ Iz izračuna sta izključena 2 nacionalna programa, ki se štejeta za osamelca, saj sta poročala o doseženih ciljih, ki so bili desetkrat višji od zastavljenih.
- ⁶⁴ Priloga I Uredbe (EU) št. 1304/2013 (UL L 347, 20.12.2013, str. 470–486).
- ⁶⁵ Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in spremembi Uredbe (ES) št. 2012/2002, uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1306/2013, (EU) št. 1307/2013, (EU) št. 1308/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014, (EU) št. 652/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ter Sklepa št. 541/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta. COM(2016) 605 final z dne 14. septembra 2016.
- ⁶⁶ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1997 z dne 15. novembra 2016 (UL L 308, 16.11.2016, str. 5–7).
- ⁶⁷ Uvodna izjava (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1255/2014 z dne 17. julija 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim z določitvijo vsebine letnih in končnih poročil o izvajanju, vključno s seznamom skupnih kazalnikov (UL L 337, 25.11.2014, str. 46).
- ⁶⁸ Glej okvir 8.3 Letnega poročila Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2016.
- ⁶⁹ Člen 14.2(e) Uredbe (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz.

-
- ⁷⁰ Člen 15.1(b) in člen 96.6(a) Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006.
- ⁷¹ Posebno poročilo Evropskega računskega sodišča št. 22/2012 – Ali Evropski sklad za vključevanje in Evropski sklad za begunce uspešno prispevata k vključevanju državljanov tretjih držav?
- ⁷² *Support to asylum seekers under the ESF and the FEAD in Synergies between the AMIF and other EU funding instruments in relation to reception and integration of asylum seekers and other migrants*, 2015.
- ⁷³ Na primer informativni dan GD HOME, ki je potekal 29. marca 2017 v Bruslju in je bil namenjen državam članicam ter regionalnim in lokalnim akterjem.
- ⁷⁴ Komisija je na primer ustanovila nadnacionalno tematsko mrežo ESS o migrantih, ki je na voljo na spletni strani <https://ec.europa.eu/esf/transnationality/forums/migrants>.
- ⁷⁵ *Toolkit on the Use of EU Funds for the Integration of People with a Migrant Background*, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko, januar 2018. Na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/guides/2018/toolkit-on-the-use-of-eu-funds-for-the-integration-of-people-with-a-migrant-background.
- ⁷⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/207 z dne 3. oktobra 2016 o skupnem okviru za spremljanje in vrednotenje iz Uredbe (EU) št. 514/2014 (UL L 33, 8.2.2017, str. 1).
- ⁷⁷ Svet Evropske unije, Sklepi Sveta o sinergijah in poenostavitvi kohezijske politike po letu 2020, 657/17, ki so bili sprejeti na 3575. zasedanju Sveta za splošne zadeve 15. novembra 2017.
- ⁷⁸ Vključno z Belgijo, pri kateri so tri regije navedle, da imajo usklajevalni organ, ena pa, da ga nima.
- ⁷⁹ Izračuni temeljijo na informacijah Komisije o imenovanju organov in ustreznih posredniških teles. Upoštevali smo samo sklade EU, za katere so države članice navedle, da jih uporabljajo, in predvidevali, da vsi razpoložljivi programi vsebujejo ustrezne ukrepe.
- ⁸⁰ Glej odstavek 6.76 (priporočilo 1) letnega poročila Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2015 in odstavek 6.41 (priporočilo 3) letnega poročila Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2016.
- ⁸¹ Glej na primer končno poročilo Komisije *Ex post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013, focusing on the ERDF, the ESF and the CF*, objavljeno avgusta 2016, ter končne ugotovitve in priporočila skupine na visoki ravni za poenostavitev za obdobje po letu 2020 *Final conclusions and recommendations of the High Level Group on Simplification for post 2020*, objavljena julija 2017.
- ⁸² Glej ukrep 4 (Izboljšanje dostopa mest do financiranja EU za vključevanje) akcijskega načrta – partnerstva za vključevanje migrantov in beguncev v agendi za mesta na <https://ec.europa.eu/futurium/en/inclusion-migrants-and-refugees/final-action-plan-partnership-inclusion-migrants-and-refugees>.
- ⁸³ Evropska migracijska mreža, *Asylum and Migration, Glossary 3.0*, oktober 2014.
- ⁸⁴ Konvencija o statusu beguncev, sprejeta v Ženevi dne 28. julija 1951, kot je bila spremenjena s Protokolom o statusu beguncev, sprejetim v New Yorku dne 31. januarja 1967 („Ženevska konvencija“).
- ⁸⁵ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Thematic_glossaries.

EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

Urad za publikacije

EVROPSKO RAČUNSKO SODIŠČE
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUKSEMBURG

Tel. +352 4398-1

Vprašanja: eca.europa.eu/sl/Pages/ContactForm.aspx

Spletišče: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors

©Evropska unija, 2018.

Za dovoljenje za uporabo ali reprodukcijo fotografij ali drugega gradiva, za katere Evropska unija nima avtorskih pravic, je treba zaprositi neposredno imetnike avtorskih pravic.